அத்தியாயம் – 6

நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகை – அதின் நோக்கம், இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுத்தல்

நம் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையும், ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பமும் – முதல் வருகைக்கும் இரண்டாம் வருகைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் – சபையின் தெரிந்துகொள்ளுதலும் உலகின் மனமாற்றமும் – தேர்ந்தெடுத்தலும், இலவசமான கிருபையும் – நம்பிக்கையுடைய சிறைக் கைதிகள் – திரும்பக் கொடுத்தலைக் குறிக்கும் தீர்க்கதரிசன ஆதாரங்கள் – நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையே சபைக்கும் உலகத்துக்குமுரிய நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு.

“முன்னே குறிக்கப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவை அவர் உங்களிடத்தில் அனுப்புவார். உலகத் தோற்றமுதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள் வருமளவும் பரலோகம் அவரை எற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.” (அப்போஸ்தலர் 3:19, 21)

ஒரு சில நோக்கத்திற்காக, குறிப்பிட்ட விதத்தில், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தாம் திரும்பவும் வருவதை சீஷர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என கர்த்தர் விரும்பினார் என்பதை வேத வசனத்தை விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொள்ளுகிற எல்லாரும் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நாம் நம்பலாம். “இதோ உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்.” (மத்.28:20) ஆம், தம்முடைய ஆவியினாலும் தம்முடைய வசனத்தினாலும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களை அவர்களுக்கு நேரிடும் எல்லாவித இக்கட்டுகளிலும் தொடர்ந்து சந்தோஷிப்பித்து, ஆறுதல்படுத்தி, பராமரித்து, தாங்கி வழிநடத்திக் கொண்டுவருவதன் மூலம் அவர் எப்போதும் சபையோடு இருந்து வருகிறார். ஆனாலும், சபையின் எல்லா வழிகளையும் கர்த்தர்

அறிகிறார் என்பதையும், அதின்மேல் அவருக்கு இடைவிடாத கவலையும் அன்பும் உண்டென்பதையும் சபையானது அறிந்திருந்தபோதிலும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அவருடைய தனிப்பட்ட வருகைக்காக அது ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. “நான் போவேன்” என்றும் “மறுபடியும் வருவேன்” என்றும் அவர் சொன்னபோது (யோவான் 14:3) தம்முடைய தனிப்பட்ட இரண்டாம் வருகையைக் குறித்தே குறிப்பாக சொல்லியிருக்கிறார்.

சிலர் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினதையும், வேறு சிலர் எருசலேமின் அழிவையும் குறித்தே அவர் பேசினார் எனவும் நினைக்கின்றனர். ஆனால், பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து 60 வருடங்கள் கழித்தும் எருசலேமின் அழிவுக்கு 26 வருடங்களுக்குப் பின்பும் எழுதப்பட்ட வேதாகமத்தின் கடைசிப் புத்தகமான வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் தமது இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி, அது இன்னும் எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போகிற நிகழ்ச்சியாக இயேசு பேசுகிறதை கவனிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். “இதோ சீக்கிரமாய் வருகிறேன். நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது” என்றும், தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதின யோவான், “கர்த்தராகிய இயேசுவே வாரும்” என்று பதிலுரைத்திருக்கிறார். (வெளி. 22:12, 20)

பாவிகள் மனந்திரும்புதல், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் ஒரு பாகமென்றும், அதைத் தொடர்ந்து முழு உலகமும் மனந்திரும்பும் வரை அவர் வந்துகொண்டே இருப்பாரென்றும், எல்லாரும் மனந்திரும்பின பின்பு அவர் முழுவதுமாய் வந்திருப்பாரென்றும் அநேகர் எண்ணுகின்றனர்.

அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பிற்கு நேர்மாறாக வேத வசனங்கள் சாட்சி பகர்கின்றதை அவர்கள் கவனிக்கத் தவறியுள்ளதை கண்கூடாகக் காணமுடிகிறது. எவ்வாறெனில், கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் காலத்தில் உலகம் முழுவதும் தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்புவதற்கு பதிலாக அவரைவிட்டு விலகியே இருக்கும் என்றே 2 தீமோத்தேயு 3:1–4ல், “கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வருமென்று அறிவாயாக. ஏனெனில், மனுஷர் தேவப் பிரியராயிராமல் சுகபோகப் பிரியராக இருப்பார்கள்” என்றும் வசனம் 13–இல், “பொல்லாதவர்களும் எத்தர்களுமானவர்கள் மோசம் போக்குகிறவர்களாகவும் மோசம்

போகிறவர்களுமாயிருந்து மென்மேலும் கேடுள்ளவர்களாவார்கள்'' என சாட்சி பகர்கின்றது. மேலும், தமது சிறுமந்தைக்கு கர்த்தர் கொடுத்த ஒரு விசேஷித்த எச்சரிப்பையும் அவர்கள் மறந்திருக்கிறார்கள். ''நீங்கள் நினையாத நேரத்தில் அந்த நாள் வராதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். பூமியிலெங்கும் குடியிருக்கிற (எச்சரிக்கையாயிராத) அனைவர் மேலும் அது ஒரு கண்ணியைப்போல வரும்.'' (லூக்கா 21:34, 35) மேலும், மேகங்களுடனே அவர் வருகிறதைக் கண்டு (அறிந்து) ''பூமியின் கோத்திரத்தாரெல்லாம் அவரைப் பார்த்து புலம்புவார்கள்'' என்று வெளி.1:7–இல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி, அக்காலத்தில் பாவிகள் மனந்திரும்பியிருப்பார்கள் என்பதற்கு எந்த ஒரு ஆதாரமும் சொல்லப்படவில்லை. பாவிகள் எல்லாரும் மனந்திரும்பியிருந்தால் எல்லா மனுஷரும் புலம்புவார்களா ? மாறாக, பெரும்பான்மையானோர் ஒப்புக்கொள்கிறபடி இந்த பகுதி கிறிஸ்து இப்பூமியில் பிரசன்னமாவதைக் குறிப்பிடுமானால், எல்லாரும் அவருடைய பிரசன்னமாகுதலை விரும்பமாட்டார்களென்று அவ்வசனம் போதிக்கிறது. எல்லா மனுஷரும் மனந்திரும்பியிருப்பார்களேயானால் அவர் பிரசன்னமாகுதலை எல்லாரும் நிச்சயமாய் விரும்பியிருப்பார்கள்.

சிலர் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையும் அவருடைய பிரசன்னமும் நிச்சயமாய் சம்பவிக்குமென்று எதிர்பார்த்தாலும், அதற்கு வெகுகாலம் செல்லும் என நினைத்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், சபையினுடைய தற்கால ஊழியங்கள் மூலமாக உலகமானது மனந்திரும்பி குணப்பட்டு, ஆயிர வருஷ யுகம் ஆரம்பமாகி சாத்தான் கட்டப்படுகிறதோடுகூட, பூமி முழுவதும் கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிரப்பப்படுமென்றும், தேசத்திற்கு விரோதமாய் தேசம் யுத்தஞ் செய்ய கற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கும்போது, தற்கால சூழ்நிலையில் சபையினுடைய பெரிதும் கடினமான வேலை முடிவடையுமென்றும், அப்போது கர்த்தர் வந்து இவ்வுலகக் காரியங்களை தன் வசப்படுத்தி, விசுவாசிகளுக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் பாவிகளுக்கு ஆக்கினையும் தர வருவாரென்றும் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்.

சில வசனங்கள் கோர்வையாக எடுத்துக்கொள்ளப்படாதபோது, மேற்கூறிய காரியங்களையே சொல்கிறதுபோல் தோன்றும். ஆனால், தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், அவருடைய திட்டங்களையும்

முழுவதுமாக நிதானித்தோமானால், மேற்கூறிய கருத்துக்கள் வேத உபதேசத்திற்கு நேர் விரோதமானது என உணர்ந்துகொள்வோம். உலகம் மனந்திரும்புவதற்கு முன் கிறிஸ்து வந்து அதை சீர்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அரசாளுவாரென்றும், திருச்சபையானது தற்போது சோதிக்கப்பட்டு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், ஜெயங்கொண்டவர்கள் மகிமையடைந்தபின் கர்த்தராகிய இயேசுவோடு கூட இவர்கள் ஆளுகையில் பங்கேற்பார்கள் என்றும், அந்த அரசாட்சியின் மூலமாக உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கும் பின் சர்வ சிருஷ்டியும் தேவனை அறிகிற அறிவில் வளரச் செய்வதற்கும் தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வழி இதுவே என்றும் வேதம் உரைக்கிறது. அதுவே கர்த்தருடைய விசேஷமான வாக்குத்தத்தங்கள் என வெளி. 3:21–ல், ''ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னோடே கூட சிங்காசனத்தில் உட்காரும்படி நான் அருள்செய்வேன்'' என்றும் வெளி. 20:4–ல் ''அவர்கள் உயிர்த்து கிறிஸ்துவுடனேகூட 1000 வருடம் அரசாளுவார்கள்'' என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரவருட அரசாட்சி முடியும்வரை இயேசு வரமாட்டாரென்று நம்புகிறவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் இரு வசனங்களில் ஒன்று, மத். 24:14–ல் ''இராஜ்யத்தின் இந்த சுவிசேஷம் பூலோகமெங்குமுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்படும் அப்போது முடிவு வரும்.'' இவ்வசனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு சுவிசேஷ யுக முடிவுக்கு முன்பாக உலகத்தின் மனந்திரும்புதல் நடைபெற்றுவிடும் என நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உலகத்திற்கு சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்படும் என்கிற வார்த்தையானது முழு உலகத்தின் மனந்திரும்புதலைக் குறிக்காது என்பதை உணர வேண்டும். ஆனால், இவ்வசனமானது எவ்வாறு சத்தியத்தின் சாட்சி உலக முழுவதும் சென்றடையும் என்பது குறித்து எதுவும் சொல்வதில்லை. இந்த ஒரு சாட்சியானது ஏற்கனவே கொடுத்தாகிவிட்டது. எவ்வாறெனில், பூலோகத்தில் இருக்கிற அனைத்து ஜனங்களும் சுவிசேஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், கி.பி.1861–இல் ஏறத்தாழ எல்லா மொழிகளிலும் சுவிசேஷமானது வெளியிடப்பட்டுள்ளது என வேதாகமச் சங்கங்களின் அறிக்கைகள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன. பூமியில் உயிரோடிருக்கிற 160 கோடி ஜனங்களில் பாதிப்பேராகிலும் இயேசுவின் நாமத்தைக் கேட்டிருக்கமாட்டார்கள். என்றாலும்,

இவ்வசனத்தின் கருப்பொருள் நிறைவேறியிருக்கிறது. சுவிசேஷமானது உலகமனைத்திலும் அதாவது ஒவ்வொரு தேசத்திலும் சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்போஸ்தலர் **15:14** சொல்லுகிறபடி, தற்கால சுவிசேஷ யுகத்தின் முக்கிய நோக்கமே கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனத்தை தெரிந்துகொள்ளுதலேயாகும். இந்த ஜெயங்கொண்ட சபை, கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையில் அவரோடுகூட இணைந்து அவருடைய நாமத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும். மேலும், இதே யுகத்தில் சுவிசேஷம் சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியது இரண்டாவது நோக்கமாகும்.

அவர்கள் ஆதாரமாகக்கொள்ளும் இரண்டாவது வசனமாவது (சங். **110:1**) "நான் உமது சத்துருக்களை உமது பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும் நீர் எனது வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்." சபையின் மூலமாய் கிறிஸ்துவுக்கு எல்லாவற்றையும் கீழ்ப்படுத்தும் வேலை முடியுமட்டும் பரலோகத்தில் ஓரிடத்தில் உலோகத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒரு சிங்காசனத்தின்மேல் அவர் வீற்றிருக்கிறாரென்பதும், அதன்பின்பே அவர் அரசாள வருவாரென்பதும், இவ்வசனத்தைக் குறித்த அவர்களது தவறான புரிந்துகொள்ளுதலாகும். இவ்வசனத்தில் வரும் தேவனுடைய சிங்காசனம் என்பது நேரடி அர்த்தம் கொண்டதல்ல. மாறாக, அது அவருடைய உன்னதமான அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும் குறிப்பதுடன், அந்த ஆளுகையின் ஒரு பங்குக்கு அவர் உயர்த்தப்பட்டிக்கிறார் என்பதையும் குறிக்கிறது. அப்.பவுல் (பிலி. **2:9–11**) கூறுகிறதாவது: "தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்." பிதாவாகிய தேவனுக்கு அடுத்தபடியாக, ஆனால் மற்றெல்லாருக்கும் மேலாக அவருக்கு அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து சொல்லர்த்தமான சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தாரானால், சத்துருக்களை அவரது பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும், உண்மையிலேயே அவரால் வரமுடியாது. ஆனால், இவ்வசனத்தில் "வலது பாரிசம்" எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஒரு இடத்தையாவது அல்லது ஒரு நாற்காலியையாவது குறிப்பிடாமல் ஒரு அதிகாரத்தையோ, ஆளுகையையோ குறிக்கும் என சொல்லலாம். இவ்வாறு இவ்வசனத்தை நிதானிக்கும்போது, மற்ற வசனங்களோடு

இக்கருத்து எவ்வித முரண்பாடாயுமிராது என நாம் அறிகிறோம். பிலிப்பியர் **3:21**–ல், "எல்லாவற்றையும் தம்முடைய பாதப்படியாக்கிப் போடும் வரைக்கும்" என வாசிக்கிறோம். உதாரணமாக, வில்லியம் சக்கரவர்த்தி ஜெர்மனியின் சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிறாரென்று சொன்னால் அவருடைய இராஜரீகமான ஆசனத்தை மட்டும் குறிப்பதில்லை. அவர் வெறுமனே அந்த ஆசனத்திலேயே எப்போதும் அமர்ந்திருப்பதில்லை. சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்று சொல்லும்போது, அவர் ஜெர்மனியை அரசாளுகிறாரென்று பொருள். வலதுகரம் என்ற வார்த்தையானது பிரதான இடத்தில், மேன்மையும் மகிமையும் ஆன உன்னத நிலை மற்றும் முதன்மை ஆட்சியாளர் அடுத்தபடியாக என பொருள்படும். இதேபோல, பிஸ்மார்க் பிரபு, ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியால் வல்லமையின் வலது பாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டார் மற்றும் எகிப்து தேசத்தில் யோசேப்பு பார்வோனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருந்தார் என்று கூறும்போது, நேரடி அர்த்தமுள்ளதாயிராமல் ஒரு உவமை பாணியாகவே உள்ளது. காய்பாவுக்கு இயேசு சொன்ன வார்த்தைகள் இக்கருத்துக்கு இசைவாயிருக்கின்றன. "மனுஷ குமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும் வானத்தின் மேகங்கள் மேல் வருவதையும் காண்பீர்கள்." (மத்.**26:64**) இப்படியாக இவ்வகையில் அவர் வரும்போது வலது பாரிசத்தில் இருப்பதுடன், ஆயிர வருட யுகத்திலும் பின்பு என்றென்றைக்கும் அவர் வலது பாரிசத்தில் நிலைத்திருப்பார்.

தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களை இன்னும் அதிகமாகப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும்போது, கிறிஸ்துவின் முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் வருகையின் நோக்கங்களை விரிவாக தருகிறது. அவை ஒரே திட்டத்தின் பாகங்களாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டவைகளாயிருப்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். முதல் வருகையின் விசேஷித்த நோக்கம் மனிதரை மீட்குதல். இரண்டாம் வருகையின் நோக்கமோ மீட்கப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்குதலும், ஆசீர்வதித்தலும், இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு திரும்பக் கொடுத்தலுமே ஆகும். எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாக தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்த நமது இரட்சகர், அப்பலியை பிதாவிடம் ஒப்புவிக்க பரமேறினார். இவ்விதமாக மனுஷனுடைய அக்கிரமங்களுக்காக தம்மை மீட்கும்பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்து தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும்

ஒப்புரவாகுதலை உண்டு பண்ணினார். ‘‘ஆட்டுக் குட்டியானவரின் மனைவியாகிய மணவாட்டியின்’’ தெரிந்துகொள்ளுதல் முடியும் வரை, அதாவது அவர்கள் தற்கால பொல்லாத உலகத்தின் எல்லா தீமைகளையும் ஜெயங்கொண்டு, அப்பேர்பட்ட கனத்துக்கு தகுதியாகும் வரை, ‘‘இந்த உலகத்தின் அதிபதியானவன்’’ தனது தீமையின் ஆளுகையைத் தொடர தேவன் அனுமதித்து தாமதிக்கிறார். அதன்பின்பு அவருடைய பலியின் மூலம் மனுக்குலம் முழுவதும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை உலகத்திற்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்து, பூமியிலுள்ள சகல குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்க வருவார்.

நிச்சயமாகவே மீட்பரால் மீட்கும்பொருள் செலுத்தப்பட்டவுடனே திரும்பக்கொடுத்தலும், ஆசீர்வாதமும் தொடங்கியிருக்கக் கூடும். அவருடைய வருகையும், ஆளுகையும், ஆசீர்வாதமும் அப்போதே தொடங்கி எல்லாம் ஒரே நிகழ்வாக இருக்கும் என அப்போஸ்தலர் முதலில் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், தேவன் ‘‘நமக்கு (கிறிஸ்தவ சபைக்கு) விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை முன்னதாகவே நியமித்திருந்தார்.’’(எபி. 11:40) நமது நிமித்தமாகவே கிறிஸ்துவின் பாடுகள் நிறைவேறி 19 நூற்றாண்டுகளாகியும் கிறிஸ்துவின் ஆளுகை இன்னும் நிறைவேறவில்லை.

முதலாம் வருகைக்கும், இரண்டாம் வருகைக்கும் அதாவது எல்லாருக்கும் மீட்கும்பொருளை கொடுப்பதற்கும், எல்லாரையும் ஆசீர்வதிக்குதலுக்கும் இடைப்பட்ட இந்தக்காலம் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபை பரீட்சிக்கப்பட்டு தெரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கேயாகும். இவ்வாறு இல்லையென்றால் ஒரே ஒரு வருகைதான் இருந்திருக்கும். மேலும், தமது இரண்டாம் வருகையின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் அவர் செய்யவேண்டிய வேலையானது இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்தே ஆரம்பித்திருக்கும். அல்லது இரண்டாம் வருகையின்போது செய்யப்படவேண்டிய காரியங்கள் முதலாம் வருகையைத் தொடர்ந்து உடனடியாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக யேகோவா தேவன் கிறிஸ்துவின் சரீரமான சபை அல்லது சிறுமந்தையை தெரிந்துகொள்ளும் நோக்கத்தைப் பற்றி அவர் நிர்ணயம் பண்ணவில்லை என நாம் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், முதலாம் வருகையானது

கடந்தகாலத்தில் நடந்தேறாமல் இரண்டாம் வருகையின் காலத்தில் நடந்தேறியிருக்கும். இவ்வகையிலும் ஒரே வருகைதான் இருந்திருக்கும். ஏனெனில், 6000 வருஷங்கள் தீமையின் அனுமதிக்காகவும், ஏழாவது ஆயிர வருடத்தில் சுத்திகரித்தலும், இழந்துபோனதை மீண்டும் திரும்பக்கொடுத்தலும் நடைபெறவும் தேவன் திட்டமாய் வடிவமைத்திருக்கிறார்.

பாவிகளுக்காக மீட்கும்பொருளாகவும் பலியாகவும் இயேசு வந்த காலமானது ஆசீர்வதிக்கவும், திரும்பக்கொடுத்தலின் காலத்திற்கு அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே வரவேண்டிய சரியான தகுந்த காலமாயிருந்தது. ஏனெனில், ‘‘உடன்சுதந்திரராகிய’’ அவருடைய ‘‘சிறுமந்தையின்’’ தேர்ந்தெடுத்தல் அக்காலங்களுக்கு முன்பாக நடைபெற ஏதுவாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் சபை தெரிந்தெடுக்கப்படும் பொருட்டு மீட்கும்பொருளில் நியமிக்கப்பட்டதும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதுமான ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் தேவன் தாமதிப்பதுபோல் சிலருக்குத் தென்படுகிறது. மனிதர் எதிர்பார்க்கக்கூடிய காலத்திற்கு நெடுநாள் முன்பே விலைக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டதன் நோக்கம், திருச்சபையை சேர்க்குதலாகிய மகிமை பொருந்திய வேலை நடந்தேறுவதற்காகத் தான். இவ்வேலை முடிந்த பின்பே, முன் தீர்மானத்தின்படி ஏற்ற சமயத்தில் ஆசீர்வாதங்கள் பொழியப்படும்.

பேதுரு அப்போஸ்தலர் நமக்கு அறிவிக்கிறபடி இயேசுவானவர் பூலோகத்திலிருந்து பரலோகத்திற்கு ஏறினது முதல், ஆயிரவருட யுகம் அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் வருமட்டும் உள்ள இடைப்பட்ட காலங்களில் அவர் பூமியிலிராமல் பரலோகத்திலிருக்கிறார் என அறிவிக்கிறார். ‘‘தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக தேவன் உரைத்தவைகள் எல்லாம் திரும்பக் கொடுத்தலின் காலங்கள் வருமளவும் பரலோகம் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.’’ (அப்.3:21) இவ்விதமாக நம்முடைய கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் நோக்கமானது, இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக் கொடுக்கிறதற்கென்றும் அவர் வெளிப்படும் காலத்தில் எல்லா ஜனங்களும் மனந்திரும்பியிருப்பார்கள் என்பதற்கு நேர் விரோதமாக எல்லாரும் கோபமாயிருப்பார்கள் (வெளி.11:18) என வேத வசனங்கள் போதிக்கிறது. இதன் காரணமாக சபையானது தன்

ஊழியத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் தோல்வியைச் சந்திக்கும் எனவும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் நாம் சொல்லுகிறபடியும் ஏற்கனவே காட்டியிருக்கிற பிரகாரமும் தற்காலத்தில் உலகத்தை மனந்திரும்பச் செய்வது சபையின் ஊழியத்தின் எதிர்பார்ப்பாக இல்லாமல், மாறாக சபையானது சுவிசேஷத்தை இவ்வுலகம் முழுவதற்கும் சாட்சியாக பிரசங்கிப்பதும், தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி அதனுடைய எதிர்கால மாபெரும் வேலைக்காகத் தன்னை ஆயத்தம் பண்ணிக்கொள்ளுவதுமே எனவும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. தேவன் இன்னும் எந்த வகையிலும் உலகத்தின் மனந்திரும்புதலுக்காகத் தம்முடைய வல்லமையை பிரயோகிக்கவுமில்லை, அதற்காக அவர் முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

இது சிலருக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றும். ஆனால், ஒருவேளை உலகத்தை தேவன் மனந்திரும்பச் செய்யும் வேலையைச் செய்ய முயற்சி செய்திருப்பாரானால் அவ்வேலையை தற்காலத்தில் செய்து முடிக்க முடியாமல் போனாரென்று அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஏனெனில், நாம் ஏற்கனவே பார்க்கிறபடி பூமியின் கோடிக்கணக்கான ஜனங்களில் கொஞ்சம்பேர் மாத்திரம், இரட்சிக்கப்படும்படியாக கட்டளையிடப்பட்ட ஒரே நாமத்தைக் குறித்து சரியானவிதமாய் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாப்டிஸ்டுகள், பிரஸ்பிட்டேரியன் முதலிய முக்கிய வகுப்பார் சிலருடைய கண்ணோட்டங்களையும் உபதேசங்களையும் நாம் வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறோம். அதன்படி தேவன் இந்த உலகத்திலிருந்து ஒரு சிறுமந்தையாகிய சபையை தெரிந்துகொள்ளுதலைத் தவிர இவ்வுலகத்திற்கு வேறொரு காரியமும் செய்வதில்லை என அவர்கள் நம்பியிருக்கும்போது, தேவனுடைய திட்டத்தில், சபை மகிமையடைந்த பின்பு அந்த சபையின் மூலம் உலகத்திற்கு திரும்பக்கொடுத்தல் என்ற ஆசீர்வாதமான காலங்கள் தேவ திட்டத்தில் உண்டென்னும் மேலும் ஒரு படியை வேதவாக்கியங்கள் மூலம் நாம் அறிகிறோம். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வெற்றி வீரர்களாகிய ‘‘சிறுமந்தையே’’ பூமியில் உள்ள சகல குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்கப்போகும் சந்ததி அல்லது சரீரமாகிய ‘‘வித்தாக’’ இருக்கிறது. (கலாத்.3:29)

உலகத்தை மனந்திருத்த யேகோவா தேவன் கடந்த 6000

வருடங்களாக முயற்சி செய்தும், எக்காலத்திலும் அதை நிறைவேற்றமுடியாதபடி தோல்வியடைந்து வருகிறார் என நினைக்கிறவர்கள், தேவனுடைய வசனங்களின் உறுதியின்படி தேவனுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறி வருகிறதென்றும், அவருடைய வார்த்தைகள் வெறுமையாய்த் திரும்பாமல் அது அவர் விரும்புகிறதைச் செய்து, தான் அதை அனுப்பின காரியத்தை செய்து முடிக்கும் என்ற கருத்தினை கண்டுபிடிப்பது அவர்களுக்கு கடினமானதாகிறது. (ஏசா 55:11) உண்மை என்னவெனில் இவ்வுலகம் இன்னும் மனந்திரும்பாமலும் கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறையாமலும் இருப்பதே தேவனுடைய வசனமானது அந்த வேலையை இப்போதே செய்யும் நோக்கமாக அனுப்பப்படவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாகிறது.

மேற்சொன்ன இவ்விஷயமானது அநேக நூற்றாண்டுகளாக, கிறிஸ்தவர்களை இருவித கருத்துள்ளவர்களாக பிரிக்கிறது. அவை தேர்ந்தெடுத்தல் (Election), மற்றும் இலவசமான கிருபை (Free Grace). இவ்விருவிதமான கருத்துக்களும் வெளிப்படையாக ஒன்றுக்கொன்று நேர்விரோதமாய் இருந்தபோதிலும் வேதவாக்கியங்கள் அவை இரண்டிற்கும் சாதகமாகப் பேசுகின்றன என்பதை எந்த ஒரு வேதமாணவரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, ஏதாவது ஒரு வகையில் இந்த இருவித கருத்துக்களும் உண்மையாயிருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள இந்த உண்மையானது இடங்கொடுக்கிறது. அதாவது ‘‘சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்து’’ அறிவதினாலும், தேவனுடைய பிரமாணத்தையும் ஒழுங்கையும் கவனிக்கிறதினாலும் தவிர, வேறெந்த வகையிலும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. தேவனுடைய தெய்வீக திட்டத்தில் இதை கவனிக்கும்போது தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது தற்காலத்திலும் இதற்கு முந்தைய காலத்திலும் வளர்ந்து வருகிறதென்பதையும், **இலவசமான கிருபை** எந்த வகையில் வித்தியாசப்படுகிறதென்றால், ஆயிரவருட அரசாட்சியில் முழு உலகத்தின் ஜனங்களுக்கும் பொதுவாக தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிருபையான ஒரு ஏற்பாடாகும். காலங்களையும் யுகங்களில் நடந்தேறும் வித்தியாசமான சம்பவங்களையும் பற்றி முன் அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதை நாம் ஞாபகத்தில் கொண்டுவந்து, அது ‘‘தேர்ந்தெடுத்தல்’’ மற்றும் ‘‘இலவசமான கிருபை’’ என்ற இரு உபதேசங்களுக்கு சம்பந்தமான எல்லா வேத

வாக்கியங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து படிப்போமானால், தேர்ந்தெடுத்தல் (Election) பற்றிய வசனங்களெல்லாம் தற்கால மற்றும் முற்காலத்திற்குரியதென்றும், இலவசமான கிருபை சம்பந்தப்பட்ட வசனங்களெல்லாம் முழுமையாக அடுத்த யுகத்திற்குரியதென்றும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

இருந்தபோதிலும் ''தேர்ந்தெடுத்தல்'' என்பது அநேகர் நம்பி போதித்து வருவதுபோல, அது பலவந்தமானது அல்லது அவரவர் விதிப்பயன் என்று வேதம் போதிக்காமல் தெரிந்துகொள்ளுதல் (Selection) என்பது, தேவசித்தத்துக்கு ஏற்றவாறு அதற்காக குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் அந்த சித்தம் நிறைவேறும் வகையில் தகுதியடைந்து அந்த சித்தத்தோடு இணைவதாகும்.

இலவசமான கிருபையின் உபதேசமானது அதை ஆதரிக்கிற ஆர்மீனியர்கள் கொள்கையை உடையவர்களால் போதிக்கப்படுவதற்கு மேல், தேவனுடைய திரளான தயவை விசேஷித்து காண்பிக்கிறது. தேவனுடைய கிருபை அல்லது கிறிஸ்துவின் தயவு எப்போதும் இலவசமானது. ஆனால், மனிதன் பாவத்தில் விழுந்தது முதல், தற்காலம் வரைக்கும் தேவனுடைய தயவானது விசேஷமான சில மனுஷருக்கும் ஜாதிகளுக்கும், வகுப்பாருக்கும் மாத்திரம் செல்லத்தக்கதாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே வேளையில் அடுத்த யுகத்தில் அருளப்படும் தயவுகளில் உலகமுழுவதும் பங்கடைய அழைக்கப்படும். மேலும், யாரெல்லாம் விருப்பமுள்ளவர்களாக ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாய் பெற்றுக்கொள்ள வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு அது கிடைக்கும். (வெளி. 22:17)

முற்கால சம்பவங்களை நாம் கவனிப்போமாகில் பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களையும் ஆசீர்வதிக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சந்ததியை பிறப்பிக்க ஆபிரகாமையும், அவருடைய சந்ததியில் சிலரையும் தேவன் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதையும் நாம் கண்கிறோம். (கலா.3:29) மேலும், தேவன் உலகத்திற்காக செய்து முடிக்கப்போகும் மாபெரும் வேலையை நிழலாகக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, பூமியின் சகல ஜனங்களிலும் இஸ்ரயேல் ஜனங்களை மாத்திரம் தெரிந்துகொண்டார் என்றும்

பார்க்கிறோம். எவ்வாறெனில் எகிப்திலிருந்து அவர்களுடைய விடுதலை, அவர்களின் கானான் தேசம் அவர்களுடைய உடன்படிக்கைகள், பிரமாணங்கள், பாவநிவர்த்திக்காக அவர்கள் செலுத்தின பலிகள், அவர்களுடைய பாவம் நீக்கப்படுவதற்காக தெளிக்கப்பட்ட இரத்தம், இவை எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற ஆசாரியத்துவம் ஆகியவைகள், உண்மையான ஆசாரிய முறைமைக்கும் உலகத்தை சுத்திகரிக்க செலுத்தப்படும் உண்மையான பலிகளுக்கும் நிழலாகவும், சித்திரமாகவும் காண்பிக்கிறது. ''பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்குள்ளும் நான் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்'' (ஆமோஸ் 3:2) என்று தேவன் இஸ்ரயேல் ஜனங்களிடம் கூறினார். கிறிஸ்து வரும்வரை இந்த ஜனங்கள் மாத்திரமே தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மக்களாயிருந்தார்கள். ஆம், அதன்பிறகு அவருடைய ஊழியம் அவர்களுக்குள்ளேயே நடந்தேறினது மட்டுமின்றி, தம்முடைய சீஷர்கள் இவர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடத்தில் செல்ல அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அவர் அவர்களை அனுப்புகையில் ''நீங்கள் புறஜாதியார் நாடுகளுக்குப் போகாமலும் சமாரியர் பட்டணங்களில் பிரவேசியாமலும் காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரயேல் வீட்டாரிடத்திற்கு போங்கள்'' என்றார். ஏன் ஆண்டவரே என்று அவர்கள் கேட்கும்போது, ''காணாமற்போன இஸ்ரயேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனேயன்றி மற்றபடியல்ல வென்றார்.'' (மத் 10:5, 6; 15:24) அவருடைய மரணம் வரை தம்முடைய முழுநேரத்தையும் அவர்களுக்காகவே செலவிட்டதுடன் உலகத்திற்காக தம்முடைய இலவசமான எல்லா கிருபைகளையும் ஏற்றகாலத்தில் தந்து அவர்களை ஆசீர்வதிக்கும் வேலையின் முதல் பகுதியையும் அவர்களிடமே ஆரம்பித்தார்.

தேவனுடைய, இந்த மகா மேன்மையான ஈவு ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனங்களுக்கு அல்லது வகுப்பாருக்கு மட்டுமல்ல, அது இஸ்ரயேல் ஜனங்களுக்கு மாத்திரமல்ல. மாறாக முழு உலகத்திற்குமானது. ஏனெனில் தேவனுடைய கிருபையினால் இயேசு கிறிஸ்து ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார். (எபி.2:9)

மேலும், இப்பொழுதும்கூட இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் ஒருவகையான தெரிந்தெடுத்தல் உள்ளடங்கியுள்ளது. உலகத்தின் ஒரு சில பகுதிகள்

மற்றவைகளைக் காட்டிலும் சுவிசேஷத்தினால் (கேட்கிற மனதுள்ளவர்களுக்கு இலவசம்) ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிக்கிறது. உலகத்தின் வரைபடத்தை கவனிப்போமானால் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தினால் மிகக் குறைந்த சொற்ப ஜனங்களே பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என அறியலாம். நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவையும், சலுகைகளையும் வைத்து நிதானிப்போமானால், இலட்சக்கணக்கான புறஜாதி ஜனங்கள் இன்று ஒருபோதும் அந்த அழைப்பை கேட்டிராதவர்களாயும், அதைத் தொடர்ந்து அழைக்கப்படாதவர்களாயும் காரிருளில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறியலாம். ஆனால், அவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட கூட்டத்தாரின் (தேவனுடைய புத்திரராக, தேவனுடைய சுதந்திரவாளியாக, தங்களுடைய அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிபடுத்தி, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராக அழைக்கப்பட்டவர்களின்) தொகை நிறைவடைந்த பிறகே உலகத்தின் எல்லா ஜனங்களுக்கான தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டமானது ஆரம்பிக்கும்.

இந்த வகுப்பார் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படும் வரைக்கும் “வித்து” சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்காது. “சமாதானத்தின் தேவன் சீக்கிரமாய் சாத்தானை உங்கள் கால்களின் கீழே நசுக்கிப்போடுவார்.” (ரோமர் 16:20; ஆதி. 3:15) சுவிசேஷ யுகமானது வரும் மணவாளனுக்காக கற்புள்ள கன்னிகையாகிய உண்மையுள்ள சபையை ஆயத்தப்படுத்துகிறது. இந்த யுகத்தின் முடிவில், அவள் “ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டபோது” (வெளி.19:7) மணவாளன் வந்து திருமணத்துக்கு அவரோடுகூடப் போக ஆயத்தமாய் இருப்பவர்களோடு இணைந்த பின்பு, அதாவது இரண்டாம் ஆதாமும், இரண்டாம் ஏவாளும் ஒன்றிணைந்த பின்பே, திரும்பக் கொடுத்தலின் மகிமையான வேலை ஆரம்பமாகும். அடுத்த யுகத்திலே அதாவது புதிய வானத்திலும், புதிய பூமியிலும் சபையானது நிச்சயிக்கப்பட்ட கன்னிகையாயிராமல் மணவாட்டியாயிருக்கும். அப்போது “ஆவியும் மணவாட்டியும் வா என்கிறார்கள்; கேட்கிறவனும் வா என்பானாக; தாகமாயிருக்கிறவன் வரக்கடவன்; விருப்பமுள்ளவன் ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாய் வாங்கிக்கொள்ளக்கடவன்” (வெளி. 22:17) என்ற வார்த்தைகள் நிறைவேறும்.

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் சபையினுடைய தெரிந்தெடுத்தலின் பணி முடிவடைந்தாலும் அது எதிர்காலத்தில் நடைபெறப்போகும் மாபெரும் வேலைக்கு அவசியமான ஆயத்தப்பணியாக மட்டுமே இருக்கிறது. வரப்போகிற இந்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்திற்காக தேவ புத்திரர் வெளிப்பட சர்வசிருஷ்டியும் இது வரைக்கும் ஏகமாய் தவித்து பிரசவ வேதனைப்படுகிறது என வாசிக்கிறோம். (ரோமர் 8:22, 19) மேலும், இந்த இலவசமான கிருபையானது முழுமையான ஆசீர்வாதமாக பிதாவாகிய தேவனுடைய திட்டத்தில், வரப்போகிற யுகத்தில் உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாது மரித்தவர்களுக்குமான ஒரு ஆசீர்வாதமான வாய்ப்பாக அமையும்.

கர்த்தருடைய மரணத்தின் மூலம் வாங்கப்பட்ட மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் தான் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடத்தக்க அளவு சிலர் அறிந்திருந்தாலும், உயிரோடிருக்கிறவர்களைப்போல, பிரேதக்குழிகளிலுள்ளவர்களும் விழுந்துபோன மரண நிலைமையிலிருந்து மேசியாவின் மகிமைபொருந்திய ஆளுகையில் ஆசீர்வாதமடையப் போகிறார்களென்பதைக் கவனிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இயேசு எல்லாருக்காகவும் மரித்திருப்பது எவ்வளவு நிச்சயமானதாயிருக்கிறதோ, அவ்வளவாய் அவருடைய விலையேறப்பெற்ற சொந்த இரத்தத்தினால் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையும் வாய்ப்புகளையும் அனைவரும் அதே நிச்சயத்தோடு பெற்றுக்கொள்வார்கள். ஆகவே, ஆயிரவருட யுகத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் பிரேதக் குழிகளில் உள்ளவர்கள் மேல் மட்டுமல்லாது, மரண நிலைமையில் உயிரோடிருக்கும் எல்லா மனுஷர்மேலும் வரும் என்பதை நாம் கண்டிப்பாக எதிர்பார்க்க வேண்டும். இவ்விஷயம் சம்பந்தமாக நாம் தேவனுடைய வசனங்களில் இன்னும் ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்வோமானால் இதற்கு ஆதாரமாக ஏராளமான வசனங்களுள்ளதைக் காணலாம். ஏனெனில், தேவனுடைய திட்டத்தில் கல்லறைகளில் உள்ளவர்களின் விடுதலை கூறப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் “நம்பிக்கையுடைய சிறைக் கைதிகள்” என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பு முதல் 6000 வருடங்களாக ஏறத்தாழ 14300 கோடி மனிதர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த

எண்ணிக்கையில் நியாயமாய் செய்யக்கூடிய விரிவான மதிப்பின்படி, 100 கோடிப் பேருக்கு குறைவாகவே தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் இருப்பதாக நாம் நிதானிக்கலாம். இந்த விரிவான கணக்கின்படி, வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷருக்குள்ளே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படும்படியாக கட்டளையிடப்பட்ட ஒரே நாமத்தில் விசுவாசமும் நம்பிக்கையுமில்லாமல் மரணத்திற்குள் பிரவேசித்த ஒரு மாபெரும் தொகையாக 14200 கோடி (142,000000000) மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் இயேசுவை ஒருக்காலும் அறிந்தவர்களுமல்ல, கேள்விபட்டவர்களுமல்ல. ஆகவே, அவர்கள் கேள்விப்படாததினால் அவரை விசுவாசிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

இந்த ஏராளமான ஜனங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என நாம் கேட்கலாம் ? அவர்களுடைய தற்கால மற்றும் எதிர்கால நிலைமை என்ன ? அவர்களுடைய நிலைமைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் முன்னதாகவே அறியக்கூடியவரான சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் அவர்களுக்காக ஏதேனும் ஏற்பாடுகளை செய்யவில்லையா ? அல்லது அநேகர் நினைக்கிறபடி எந்தவித நம்பிக்கையுமின்றி நித்திய வேதனையுள்ளதும், இரக்கமற்றதும், கொடூரமான காரியங்களை மாத்திரமே உலகத்தோற்ற முதல் அவர்களுக்கு நியமித்து உள்ளாரா ? அல்லது அவர்களனைவரும் இயேசு என்கிற ஒரே நாமத்தின் அறிவுக்கு வரவும், அப்போது உள்ள நிபந்தனைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதன் மூலம், நித்திய ஜீவனை அனுபவிக்கும் பொருட்டு, நீள, அகல மற்றும் ஆழமான தெய்வீகத் திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஒரு வாய்ப்பை வைத்திருக்கிறாரா ?

இம்மாதிரியான கேள்விகளை தனக்குள்ளாகவே கேட்டுக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு சிந்திக்கும் கிறிஸ்தவனும், அவைகளுக்கான உண்மையான பதில்களை தேவனுடைய குணநலன்களுக்கு இசைவாகத் தெரிந்துகொள்ள பேராவல்கொள்ளும்போது, பலதரப்பட்ட மக்களின் பதில்கள் ஏற்கனவே உள்ளன:

நாத்திகர்கள் (தேவன் இல்லை என்பவர்கள்) சொல்லும்போது, ‘‘மனிதர்களனைவரும் நித்தியமாய் மரித்துப்போகிறார்கள். மரணத்திற்குப்

பின்பு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் இனி ஒருபோதும் மரணத்திலிருந்து எழுந்து மீண்டும் உயிரடைந்து வாழமாட்டார்கள்’’ என்கின்றனர்.

மேலும், கல்வினியக் கூட்டத்தார் (Calvinism) சொல்லும்போது, ‘‘இரட்சிக்கப்படும்படியாக அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்படவே இல்லை.’’அவர்கள் நகரத்திற்குப் போகும்படியாகவே தேவன் அவர்களை முன்குறித்திருக்கிறார். இப்போதே அவர்கள் அங்கே கொடிய வேதனையை அனுபவித்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அதிலிருந்து விடுதலையடைய யாதொரு நம்பிக்கையுமில்லாமல் சதாகாலமும் அங்கேயே இருப்பார்கள் என சொல்லுகிறார்கள்.

ஆர்மீனியர்கள் ‘‘அவர்களில் அநேகர் அறியாமையில் இருப்பதினால் தேவன் அவர்களை மன்னிப்பார் என விசுவாசிக்கிறோம். இயேசுவைப்பற்றி ஒருக்காலும் கேள்விபடாதவர்களாயிருந்த போதிலும் அவர்கள் ‘முதற்பேறான சபையின்’ ஒரு பாகமாயிருப்பார்கள்’’ என போதிக்கின்றனர்.

இந்தக் கடைசி கருத்தையே எல்லா கிறிஸ்தவ பிரிவுகளின் கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வதுடன் (அவர்களுடைய கொள்கைக்கு விரோதமாக இக்கருத்து இருந்தபோதிலும்) வேறெந்த கருத்தும் தேவன் நீதியுள்ளவரென்பதை நிரூபிக்க முடியாமற்போகுமென்று உணருகிறார்கள். ஆனால், இக்கடைசிக் கருத்திற்கு வேத வசனங்கள் ஒத்துப்போகிறதா ? அறியாமை இரட்சிப்புக்கு ஆதாரமென்று அவைகள் போதிக்கிறதா ? இல்லை. கிறிஸ்துவே நமது மீட்பரும் ஆண்டவரும் என்ற விசுவாசமே இரட்சிப்பின் ஒரே ஆதாரமென்று வேதவசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘‘கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்.’’ (எபே.2:8) விசுவாசத்தினாலாகும் நீதியே முழு கிறிஸ்தவத்திற்கும் ஆன அடிப்படைக் கொள்கையாகும். ‘‘இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும் ?’’ எனக் கேட்டதற்கு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசி என அப்போஸ்தலர்கள் பதிலளித்தனர். ‘‘நாம் இரட்சிக்கப்படும்படி வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவுமில்லை.’’ (அப்.4:12) ‘‘கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்.’’ (ரோமர் 10:13)

ஆனால், ஒரு மனுஷன் விசுவாசிக்க வேண்டுமெனில் சுவிசேஷத்தை முன்னதாக கேட்கவேண்டும் என அப்.பவுல் பகுத்தறிவைத் தூண்டுகிறார்: ‘‘அவரை விசுவாசியாதவர்கள் எப்படி அவரைத் தொழுது கொள்வார்கள் ? அவரைக் குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள் எப்படி விசுவாசிப்பார்கள் ? பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாவிட்டால் எப்படிக் கேள்விப்படுவார்கள் ?’’ (ரோமர் 10:14)

அறியாமை மனிதரை இரட்சிக்கும் என அப்.பவுல் போதிக்கிறாரென சிலர் சொல்கிறார்கள். ரோமர் 2:14 இல் அவர், ‘‘நியாயப்பிரமாணமில்லாத புறஜாதியார் தங்களுக்குத் தாங்களே நியாயப்பிரமாணமாயிருக்கிறார்கள்.’’ என்று கூறுகிறார். மனசாட்சிப் பிரமாணமே அவர்களை நீதிமான்களாக்கப் போதுமானது என இந்த வசனத்திலிருந்து அநேகர் பேசுகிறார்கள். அவ்விதமாய் பேசுகிறவர்கள், அப்.பவுலுடைய வார்த்தைகளைத் தவறாய்ப் புரிந்துகொண்டார்கள். அவருடைய வாதம் என்னவெனில் முழு உலகமே தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்களென்பதே. (ரோமர் 3:19) நியாயப்பிரமானத்தைப் பெறாத புறஜாதிகள் மனசாட்சி பிரமாணத்தின்படி நீதிமான்களாக்கப்படாமல், அதினாலே அவர்கள் குற்றவாளிகளானாலும் அல்லது மன்னிப்படைந்தாலும் அவர்கள் அபூரணர்களும், ஜீவனுக்குத் தகுதியில்லாதவர்களென்றே தீர்க்கிறது. எவ்வாறெனில், நியாயப்பிரமாணத்தை பெற்றிருந்த யூதர்களும்கூட அந்த பிரமாணத்தினாலேயே குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்பட்டனர். ‘‘ஏனெனில் பாவத்தை அறிகிற அறிவு நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருகிறது.’’ (ரோமர் 3:20) யூதருக்குத் தரப்பட்ட நியாயப்பிரமாணமானது அவர்களுடைய பெலவீனத்தை வெளிப்படுத்தினதுடன், தேவனுக்கு முன்பாக தன்னை நீதிமானாக்க முடியாதென்பதை காண்பிப்பதற்காகவே தரப்பட்டுள்ளது. ‘‘நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே ஒரு மனுஷனும் தேவனிடத்திலே நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை.’’ நியாயப்பிரமாணமானது யூதனைக் குற்றமுள்ளவனென்று தீர்க்கிறதுபோல, புறஜாதிகள் தாங்கள் குற்றமுள்ளவர்களென புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு மனசாட்சிப் பிரமாணத்தின் வெளிச்சத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இக்காரணத்தினால் முழு உலகமும் தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமுள்ளவர்களாக இருப்பதுடன் ஒவ்வொருவரும் ஜீவனுக்குரிய உரிமையைக் கோரமுடியாமல் போய்விட்டது.

யாக்கோபு அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தையை (யாக். 2:10) நாம் நினைவுகூறும்போது, ஒருவன் நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் கைக்கொண்டிருந்தும் ஒன்றிலே தவறினால் எல்லாவற்றிலும் குற்றவாளியாயிருந்து, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதத்தையாகிலும் அடைய முடியாதென்பதையும், ‘‘அந்தப்படியே நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை’’ (ரோமர் 3:10) எனவும் அறிகிறோம். இவ்விதமாக தீர்ப்புக்குட்பட்ட ஒருவனாகிலும் தங்களுடைய புண்ணிய கிரியைகளினாலே நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதோ அதே போல அறியாமையும் இரட்சிப்பின் ஆதாரமாக சொல்ல முடியாததும், உபயோகமற்றதுமாகும். அவ்விதமான இரட்சிப்பின் கதவுகளை வேதவாக்கியங்கள் அடைத்துள்ளது. மேலும், விசுவாசத்தினாலும் கீழ்படிதலினாலும் கிடைக்கக்கூடிய வெகுமதிகளை அறியாமையின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அறியாமையிலுள்ள கோடிக்கணக்கான குழந்தைகளும், புறஜாதி சமயத்தினர் ஆகிய இருவரும் நித்தியமாகக் கெட்டுப்போவார்கள் (சதாக்காலமும் நித்திய வேதனை ஸ்தலத்திற்கு அனுப்பப்படுதலே நித்தியமாக கெட்டுப்போதல் என அநேகர் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்) என்பதை நம்பவிரும்பாத அநேக கிறிஸ்தவர்கள், இந்த வேதவாக்கியங்களுக்கு மாறாக, பேதைகளையும் அறியாமையுள்ளவர்களையும் தேவன் குற்றமுள்ளவர்களாக தீர்க்கமாட்டாரென்று வலியுறுத்துகின்றனர். அவர்களுடைய தாராளமான மனதையும், தேவனுடைய நற்குணத்தையும் மதிக்கிற அவர்களுடைய அறிவையும் குறித்துப் புகழ்ந்தாலும், வேதவாக்கியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தீவிரமாக அவைகளைப் புறக்கணிக்கும் செயலை நாம் கண்டிருக்கிறோம். அறியாமையினால் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களைவிட மேலான வழியை தேவன் வைத்திருக்கிறார்.

ஆனால், அவர்கள் கூறுகின்ற நம்பிக்கையின்படி நடக்கிறார்களா ? இல்லை. அறியாமையிலுள்ள ஜனங்கள் அதினாலேயே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என நம்பும்போது. விலைமதிக்க முடியாத ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைப் பறிகொடுத்து, லட்சக்கணக்கான பணத்தையும் செலவு செய்து தொடர்ந்து புறஜாதியாருக்கு ஊழியக்காரரை

(மிஷினரிகளை) அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற ஜனங்களெல்லாரும் அல்லது அவர்களில் பாதிபேராகிலும் அறியாமையின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவார்களானால், கிறிஸ்துவைப் பற்றி போதிப்பதற்கு மிஷினரிகளை அனுப்புவது அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக ஒரு காயத்தை ஏற்படுத்தும். ஏனெனில், மிஷினரிகள் அவர்களிடத்தில் செல்லும்போது ஆயிரத்தில் ஒருவன் நம்புவது கடினமானதாயிருக்கிறது. இந்த எண்ணம் சரியானதாயிருக்குமானால், அவர்களையே அப்படியே அறியாமையிலிருக்க விட்டுவிடுவதே உத்தமமாயிருக்கும். அப்போது மிகவும் ஏராளமானபேர் இரட்சிக்கப்படுவார்களே. இவ்விதமாக நாம் பேசுவோமாகில், தேவன் எல்லா மனுஷரையும் அறியாமையிலேயே வைத்திருப்பாரானால், எல்லாருமே இரட்சிக்கப்படுவார்களே என்று நாம் நியாயப்படுத்தலாமே. அப்படியானால், இயேசுவின் வருகையும், அவருடைய மரணமும் உபயோகமற்றதாயும், அப்போஸ்தலரும் பரிசுத்தவான்களுடைய உபதேசங்களும் பாடுகளும் வீணாய் போவதுடன் சுவிசேஷமானது நற்செய்தியாயிருப்பதற்குப் பதிலாக துர்ச்செய்தியாயிருக்கும். ஒரு மனுஷன் தோன்றுவதற்கு முன்பே மாறாத வண்ணமாய் திட்டம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறான் என்ற பயங்கரமான கொள்கையையுடைய கல்வீனியர்கள் அல்லது விதியை நம்புபவர்கள், மற்ற ஜனங்களுக்கு மிஷினரிகளை அனுப்புவது நியாயமற்றதும் அபத்தமானதுமாகும்.

ஆனால், மிஷினரி ஆவி முழுமையாக நிரம்பிய வேதம் விசுவாசத்தின் மூலமாக ஒருவித இரட்சிப்பும், கிரியைகளின் மூலமாக ஒருவித இரட்சிப்பும், அறியாமையின் மூலமாக வேறுவித இரட்சிப்புமாக பலவகையான இரட்சிப்பு பற்றி போதிப்பதில்லை. மாத்திரமல்ல, தேவனை அவமதிக்கும், ஊழ்வினை கொள்கையையும் போதிக்கிறதில்லை. மனுக்குலத்தின் மற்ற எல்லா நம்பிக்கையின் வாசல்களை அது அடைத்து, ஒரே ஒரு வாசலை மட்டும் விரிவாய்த் திறந்து, யார் வேண்டுமானாலும் அவ்வாசல் மூலம் ஜீவனுக்குள் பிரவேசிக்கலாம் என்று அறிவிக்கிறது. மேலும், தற்காலத்தில் அந்த ஆசீர்வாதமான வாய்ப்பைப் பெறாதவர்களும் அல்லது தெரிந்துகொள்ளாதவர்களும், ஏற்றகாலத்தில் அவ்வாசலைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் எனவும் போதிக்கிறது. சாபதண்டனைக்குட்பட்ட முழு மனுக்குலமும் தேவனிடத்தில் வர, அவர்களுடைய புண்ணியக் காரியங்களினாலுமல்ல,

அறியாமையினாலுமல்ல. மாறாக, உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தின்மேல் வைக்கும் விசுவாசமே அந்த ஒரே வழியாகும். (1 பேதுரு 1:19; யோவான் 1:29) ‘‘எல்லா ஜனத்துக்கும்’’ மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி இதுவேயாகும்.

தேவன் நமக்கு இக்காரியங்களை சொல்லுகிற பிரகாரமாய் இப்போது அவைகளை கவனித்து அவருடைய குணாதிசயங்களை விளக்கிக்காட்ட அவரிடமே விட்டுவிடுவோம். 14200 கோடிபேருக்கும் என்னவாகும் என நாம் பரிசோதனை செய்வோமாக.

அவர்களனைவருக்கும் என்ன நேரிட்டிருந்தாலும் அவர்கள் வேதனை அடைகிற நிலையில் இப்போதில்லை என உறுதியாக சொல்லலாம். ஏனெனில் கிறிஸ்து வரும்வரை சபைக்கு பூரணமும் முழுமையுமான பலன் தரப்படுவதில்லை எனவும், அவர் வரும்போது அவனவன் கிரியைக்குத் தக்க பலனை அளிக்கும்போது (மத்.16:27) அநீதியுள்ளவர்களும் தங்களுக்குரிய தண்டனையையும் பெறவேண்டும் எனவும் வேதம் கூறுகிறது. அவர்களது தற்கால நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் இது அவர்களுடைய பூரணமான பலனல்ல. ஏனெனில், ‘‘அக்கிரமக்காரரை ஆக்கினைக்குள்ளானவர்களாக நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கென்று வைக்கவும் கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார்’’ என்று பேதுரு கூறுகிறார். (2பேதுரு 2:9) தேவனும் அப்படியே செய்வார்.

மனுஷரில் அநேகர் இரட்சிப்பை அடைவதற்கு அவசியமான அறிவைப் பெறாமற்போனதினால் அவர்கள் எப்போதாவது அதை இழந்து போவார்களானால் அது அன்பும் இரக்கமுமுள்ள அனைவருக்கும் நிச்சயமாகவே கவலையளிக்கிற விஷயமாயிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல இம்மாதிரியான கருத்துக்களை ஆதரிக்காத அநேக வசனங்கள் உள்ளதை நாம் கவனிப்போமாக. வரப்போகிற யுகமாகிய திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் உள்ள எல்லா நம்பிக்கையையும் ஒதுக்கிவிட்டு, முற்காலமும் தற்காலமுமே இரட்சிப்படைய ஏற்றகாலங்கள் என்று கூறினால் ‘‘தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்’’ (1 யோவான் 4:8), ‘‘தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல்

நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்'' (யோவான் 3:16) என்ற வசனங்களின் கருத்தை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது ? இவ்வளவாய் தேவன் இவ்வுலகில் அன்பு கூர்ந்தாரானால். விசுவாசிகள் இரட்சிக்கப்படுகிறதற்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மனுஷரும் சத்தியத்தைக் கேட்டு விசுவாசிக்கத்தக்கதாக ஒரு ஏற்பாட்டை அவர் செய்திருக்கமாட்டாரா என தோன்றவில்லையா ?

மேலும், நாம் யோவான் 1:9–இல் ''உலகத்திலே வந்து எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிபிக்கிற ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி'' என வாசித்தாலும், எல்லா மனுஷரும் பிரகாசிப்பிக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். உலகத்தில் கோடிக்கணக்கான ஜனங்களில் வெகுசிலரைத் தவிர எல்லாரையும் நம் கர்த்தர் வெளிச்சத்திற்குள்ளாக்கினார் என்பதை நாம் கவனிக்க முடிவதில்லை. சத்திய வெளிச்சம் இருக்கிற தற்காலத்தில், கோடிக்கணக்கான புறஜாதி ஜனங்கள் அவ்வாறு பிரகாசிக்கப்பட்டிருப்பதாக எந்த ஒரு சாட்சியும் தருவதில்லை அல்லது சோதோமியராவது, வேறெந்த முற்கால ஜனக்கூட்டங்களாவது அப்படி பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதற்கான சாட்சியுமில்லை.

தேவனுடைய கிருபையினால் ''ஒவ்வொருவருக்காகவும்'' இயேசு கிறிஸ்து மரணத்தை ருசிபார்த்தார் என எபிரெயர் 2:9 –இல் வாசிக்கிறோம். 14300 கோடி ஜனங்களுக்காக அவர் மரணத்தை ருசிபார்த்திருக்கும்போது, ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காகவாவது அந்த பலியானது 100 கோடிபேருக்கு மத்திரமே பலனளிக்கிறதானால், அந்த மீட்பின் வேலையானது ஏறத்தாழ தோல்வியானதாயிருக்குமல்லவா ? அப்படியிருந்ததானால் அப்போஸ்தலரின் கூற்று மிகவும் பரந்து இருக்கவில்லையா ? மேலும், நாம் வாசிக்கும்போது லூக்கா 2:10–இல் ''இதோ எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்குகிற நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்'' என்று வாசிக்கிறோம். நம்மைக்குறித்து பார்க்கும்போது அந்த நற்செய்தியானது எல்லா மனுஷருக்கும் அல்ல, சிறுமந்தையாகிய ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமாயிருந்தால் தூதர்கள் அன்று மேசியாவைப் பற்றி தாங்கள்

அறிவித்த செய்தியானது மிதமிஞ்சினதாகவும், அந்த நற்செய்தியின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் குறித்து அளவுக்கு அதிகமாக பேசினதாயிருக்கும் என்றும் நாம் ஆச்சரியப்பட கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறோம்.

மேலும், ''தேவன் ஒவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே.'' (1 தீமோத்தேயு 2:5, 6) உலகின் எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளா ? அப்படியானால் கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மூலம் ஏன் அனைவரும் ஒரு சில நன்மைகளையாவது பெறவில்லை ? அவர்கள் அனைவரும் விசுவாசிக்கத்தக்கதாக சத்தியத்தின் அறிவுக்குள்ளாக ஏன் வரவில்லை ?

சரியான திறவுகோல் இல்லாமல், மேற்கூறிய வசனங்கள் எப்படி புரிந்துகொள்ள முடியாததும், ஒன்றுக்கொன்று இசைவில்லாததாகவும் தோன்றுகிறது. ஆனால், தேவனுடைய திட்டத்தின் திறவுகோலை நாம் கண்டுபிடிக்கும்போது இவ்வசனங்களனைத்தும் ''தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்'' என்று ஒரே விதமாக அறிவிக்கின்றன. இத்திறவுகோலானது இவ்வசனத்தின் கடைசிப்பகுதியில் காணப்படுகிறது. ''எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே. இதற்குரிய சாட்சி ஏற்றகாலங்களில் விளங்கிவருகிறது.'' தேவன் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்ற காலத்தை வைத்திருக்கிறார். கடந்தகால வாழ்க்கையில் தேவன் எல்லாருக்கும் அதின் சாட்சியத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும். ஆனால், அவர் அப்படி செய்யாததினால் அவர்களுடைய ஏற்றகாலம் என்பது எதிர்காலத்திற்குரியதாயிருக்க வேண்டுமென்று அது நிரூபிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியும் ராஜ்ஜியத்தின் மகிமையில் பங்குபெறப்போகிறவர்களுமாகிய, சபை வகுப்பாருக்கு தற்காலமே அவர்கள் கேட்பதற்கான ''ஏற்ற காலமாயிருக்கிறது.'' மேலும், தற்காலத்தில் கேட்பதற்கு காதுள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் கேட்டு அதன்படி நடப்பார்களாக. அதற்கேற்றாற்போல் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். நமது மீட்கும் பொருளை இயேசுவானவர் நாம் பிறப்பதற்கு முன்னமே அவர் செலுத்தியிருந்தாலும், நாம் அதை பற்றி கேள்விப்படுவதற்கு அக்காலம்

ஏற்றக்காலமாயில்லை. அநேக வருஷங்களுக்குப்பின், அதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட பின்னரே அதைக் குறித்தான பொறுப்பு நம்மீது வருகிறது. இக்கருத்து எல்லாருக்கும் பொருந்துகிறது. தேவனுடைய ஏற்றகாலத்தில் இதற்குரிய சாட்சி விளங்கி வருவதுடன், அதன் பின்பே எல்லாரும் விசுவாசிக்கத்தக்கதாக வாய்ப்பைப் பெற்று அதன் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவர்.

மரணமே எல்லா பரிசோதனைகளுக்கும் முடிவானது என்பது நிலவிவரும் கருத்தாகும். ஆனால், வேதத்தில் எந்தவொரு வசனமும் அவ்வாறு போதிப்பதில்லை. மரணமே உலகின் அறியாமையில் இருக்கும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் நம்பிக்கையின் முற்றுப்புள்ளி என்பது, மற்ற அநேக வசனங்களை அர்த்தமற்றதாக்குவதுடன் மோசமாக்குவதாகவும் உள்ளது. இக்கருத்தை நிரூபிக்கும் வகையில் உபயோகப்படுத்தப்படும் ஒரு வசனம் பிரசங்கி **11:3**–ல் "மரமானது தெற்கே விழுந்தாலும் வடக்கே விழுந்தாலும், விழுந்த இடத்திலேயே மரம் கிடக்கும்." இது மனிதனுடைய எதிர்காலத்திற்கு சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பின், ஒருவன் எந்த நிலையில் மரித்து கல்லரைக்கு செல்கின்றானோ அவன் மறுபடியும் கல்லறையிலிருந்து எழுந்து வரும்வரை அவனிடத்தில் எந்த மாறுதலும் இருக்காது என்பதே அந்த வசனம் வெளிப்படுத்தும் கருத்தாகும். இந்த உபதேசமே வேதாகமத்தின் ஒரே சீரான உபதேசமாகும். பின்வரும் அத்தியாயங்களில் இது காண்பிக்கப்படுகிறது. தேவன் மனிதரை அவர்களுடைய அறியாமையினால் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கமுடையவராயிராமல், "எல்லா மனிதரும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடையவேண்டும்" (**1** தீமோத்தேயு **2:4**) என்ற நோக்கத்தையே உடையவராயிருக்கிறார். மேலும், உலகின் மனுக்குலம் அறியாமையில் மரித்திருக்கிறதினாலும், "பாதாளத்தில் செய்கையும் அறிவும் வித்தையும் ஞானமும் இல்லையே" என பிரசங்கி **9:10**–ல் கூறப்பட்டுள்ளபடியினாலும், தேவன் மனுஷர் அறிவையும் விசுவாசத்தையும் இரட்சிப்பையும் அடையும்படி மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலை அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். ஆகவே, அவருடைய திட்டமானது, "ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள், ஆனால், அவனவன் தன்தன் வரிசையில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்." முதலாவது மணவாட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் சரீரம்,

அதாவது சுவிசேஷ யுக சபை; அதன் பின்பு ஆயிர வருட அரசாட்சியில், அவருடைய பிரசன்னத்தின் நாட்களில் அவருடையவர்கள் ஆகிற சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரும் அவரை அறிந்துகொள்ளும் ஏற்ற காலமாயிருக்கும். **1** கொரிந்தியர் **15:22**

முதலாம் ஆதாமினால் மரணம் வந்ததுபோல, இரண்டாம் ஆதாமாகிய கிறிஸ்துவினால் ஜீவன் வருகிறது. முதலாம் ஆதாமினால் மனுக்குலமானது இழந்துபோன அனைத்தும் இரண்டாம் ஆதாமை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. மனுக்குலம் முழுவதும் எழுப்பப்படும்போது, ஆதாம் பெற்றிராத தீமையின் அனுபவத்தின் பலனாக, தேவனுடைய ஈவாகிய மீட்பை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், ஆதி நிபந்தனையாகிய கீழ்ப்படிதலின் மூலம் நித்திய ஜீவனைப் பெற்று சதாக்காலங்களும் வாழலாம். அதற்கு பரிபூரணக் கீழ்ப்படிதல் அவசியம். அந்த பரிபூரண கீழ்ப்படிதலுக்கு வேண்டிய சக்தி, சமாதானப் பிரபுவின் நீதியின் ஆட்சியில் தரப்படும். இதுவே உலகத்திற்கு அருளப்படும் இரட்சிப்பு.

மக்கள் அனைவரும் முடிவில் மீட்கப்படுவார்கள் என்ற கொள்கையுடையோர் (Universalists), தவிர மற்றெல்லாராலும் ஒதுக்கப்படுகிற மற்றொரு வசனத்தை ஆராய்வோம். நாம் அவ்விதமான கொள்கையுடையவர்களல்ல என்றாலும், வேதவசனம் ஒவ்வொன்றும் சாட்சியிடுகிறதை பயன்படுத்தி விசுவாசித்து, அதில் சந்தோஷமடைய, நமக்கு தகுதியுண்டென்று சொல்லுகிறோம். அந்த வசனமானது **1** தீமோ.**4:10**–ல் "எல்லா மனுஷருக்கும் விசேஷமாக விசுவாசிகளுக்கும் இரட்சகராகிய ஜீவனுள்ள தேவன் மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்" என்று கூறுகிறது. தேவன் எல்லா மனுஷரையும் இரட்சிப்பார். ஆனால், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதன் மூலமாய் அவரிடத்தில் வருகிறவர்களை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உன்னதமாக இரட்சிப்பார். எல்லா மனுஷருக்கும் தேவன் தரும் இரட்சிப்பானது, அவர்களுடைய சுதந்திரமான விருப்பத்திற்கோ, ஜீவனையாகிலும், மரணத்தையாகிலும் தேர்ந்தெடுக்க அவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமைக்கோ விரோதமாக அது (இரட்சிப்பு) இருக்காது. "ஜீவனையும் மரணத்தையும் நான் இன்று உங்களுக்கு முன்பாக வைக்கிறேன். நீங்கள் பிழைக்கத்தக்கதாக ஜீவனைத்

தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.''

சிமியோன் இருவித இரட்சிப்பை வித்தியாசப்படுத்திப் பேசும்போது, ''உம்முடைய ஜனமாகிய (உத்தம) இஸ்ரயேலுக்கு மகிமையாகவும் ஜாதிகளுக்கு பிரகாசிக்கிற ஒளியாகவும் இருக்கிற உம்முடைய இரட்சிப்பை என் கண்கள் கண்டது'' (லூக்கா 2:30, 31) என்று கூறுகிறார். மத்தியஸ்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த விஷயமானது, ஏற்றகாலத்தில் எல்லாருக்கும் சாட்சியாக விளக்கப்பட வேண்டியதென்ற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தையோடு மேற்சொன்ன வாக்கியம் ஒத்துப்போகிறது. இதுவே எல்லா மனுஷருக்கும் கிடைக்கிறதாயிருக்கிறது. இதற்கு அவர்களுடைய விசுவாசமோ அல்லது சித்தமோ வேண்டுவதில்லை. எல்லா ஜனத்திற்கும் ஒரு இரட்சகர் இருக்கிறார் என்ற நற்செய்தி இருந்தாலும் (லூக்கா 2:10,11) பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுதலையாக்குகிற ஒரு விசேஷமான இரட்சிப்பு, அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களாகிய அவருடைய ஜனத்திற்கு மட்டும் வரும். (மத்.1:21) ஏனெனில், குமாரனை விசுவாசியாத அவிசுவாசியின்மேல் தேவ கோபம் நிலைநிற்குமென்று நாம் வாசிக்கிறோம். (யோவான் 3:36)

அதன்பின் ஒவ்வொருவருக்கும் வரும் பொதுவான இரட்சிப்பானது, மெய்யான ஒளியிலிருந்து வரும் பிரகாசத்தையும் ஜீவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு வாய்ப்பையும் உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது எனப் பார்க்கிறோம். மேலும், மனுக்குலத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் கல்லறையில் இருப்பதால், இரட்சகரைப்பற்றிய நற்செய்தியானது அவர்களுக்கும் சாட்சியாக சொல்லப்பட வேண்டுமாதலால், கல்லறையிலிருந்து அவர்களையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது அவசியமாகிறது. மேலும், இப்போது விசுவாசிகள் நம்பிக்கையோடு அனுபவிக்கும் பெரிதான இரட்சிப்பானது (ரோமர் 8:24) ஆயிரவருட அரசாட்சியில் நிஜமாகிறதுபோல, அந்த 1000 வருடத்தில் விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு, அதேபோல மெய்யாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, பாவத்தின் முழுஅடிமைத்தனத்தினின்றும், மரணத்தின் அழிவின்றும் முழுவிடுதலை கொடுத்து, தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் மகிமையான சுயாதீனத்தையும் அந்த பொதுவான இரட்சிப்பானது அடையச் செய்கிறது. ஆனால், இந்த ஆசீர்வாதங்கள்

கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தின் கட்டளைகளுக்கு மனப்பூர்வமாய் தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலமே பெறமுடியும். அதென்னவெனில், இராஜாவின் மேலும் (கிறிஸ்து), அவரது அன்பின் பிரமாணத்தின் மேலும் வைக்கும் பற்றுதலின் அளவுக்குத் தக்கதாய், பூரண நிலைமையை சீக்கிரத்தில் அடையக்கூடும். யாரேனும் சத்திய ஒளியினால் பிரகாசிக்கப்பட்டு, தேவ அன்பின் அறிவை அடைந்து, பரிபூரண மனிதத்துவத்தை (உண்மையாகவோ அல்லது அவ்வாறு கருதப்பட்டபின்போ) அடைந்த பின்போ பயந்து பின்வாங்குகிறவர்களானால் (எபி.10:38,39) அவர்கள் ஜனத்தில் இராதபடிக்கு அறுப்புண்டு போவார்கள். (அப்.3:23) இதுவே இரண்டாம் மரணமாகும்.

''ஏற்ற காலத்தில் சாட்சியாக விளங்கும்'' என்ற வாக்கியத்தின் மூலம் இதற்கு முன் கடினமாக தோன்றின வாக்கியங்களெல்லாம் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உலகத்திற்கு வரும் ஒவ்வொரு மனுஷனையும் ஏற்ற காலங்களில் அந்த மெய்யான ஒளி பிரகாசிக்கும். ஏற்ற காலங்களில் அது ''எல்லா மனுஷருக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாகும் நற்செய்தியாயிருக்கும்.'' இந்தப் பிரகாரமாய் இவ்வசனத்தை அர்த்தப்படுத்தாமல் வேறுவகையாக சொல்வது இவ்வசனத்தைப் புரட்டுவது போலாகும். இதே விதமான நியாயத்தை அப்.பவுல் ரோமர் 5:18, 19ல் மேலும் உறுதியாக்குகிறார். ஆதாமினுடைய மீறுதலினாலே எல்லா மனுஷரும் மரணத்திற்குள்ளாக தீர்க்கப்பட்டதுபோல, கிறிஸ்துவின் நீதியினாலும் அவருடைய மரணபரியந்த கீழ்படிதலினாலும், நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு ஆதாரமுண்டாக்கி இருக்கிறது. மேலும் முதல் ஆதாமிற்குள் எல்லாரும் ஜீவனை இழந்ததுபோல, ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, இரண்டாம் ஆதாமை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என நியாயப்படுத்துகிறார்.

அப். பேதுருவும் இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுத்தலைப் பற்றி (Restitution) எல்லா பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளின் வாயினாலும் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார். (அப் 3:19–21) அவர்கள் எல்லோரும் அதை போதிக்கிறார்கள். உலர்ந்த எலும்புகளின் பள்ளத்தாக்கைக் குறித்து, ''இந்த எலும்புகள் அனைவரும்

இஸ்ரயேல் வம்சத்தாரே'' என எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி கூறகிறார். இஸ்ரயேலை நோக்கி தேவன், ''இதோ, என் ஜனங்களே, நான் உங்கள் பிரேதக் குழிகளைத் திறந்து, உங்களை உங்கள் பிரேதக் குழிகளிலிருந்து வெளிப்படவும், உங்களை இஸ்ரயேல் தேசத்துக்கு வரவும் பண்ணுவேன் என் ஆவியை உங்களுக்குள் வைப்பேன்; நீங்கள் உயிரடைவீர்கள்; நான் உங்களை உங்கள் தேசத்தில் வைப்பேன்; அப்பொழுது நான் கர்த்தர் என்று அறிந்துகொள்வீர்கள்; இதைச் சொன்னேன், இதைச் செய்வேன் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார் என்று சொல் என்றார்.'' (எசேக். 37:11–14)

இதற்கு அப்.பவுலின் வார்த்தைகள் ஒத்திருக்கின்றன. ரோமர் 11:25, 26இல் ''புறஜாதியாருடைய நிறைவு (தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி) உண்டாகும் வரைக்கும், இஸ்ரயேலில் ஒரு பங்குக்கு கடினமான மனதுண்டாயிருக்கும். இந்தப் பிரகாரம் இஸ்ரயேலர் எல்லோரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்'' அல்லது தள்ளப்பட்டுப் போன நிலைமையிலிருந்து திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவார்கள். ஏனெனில், ''தேவன் தாம் முன்னறிந்துகொண்ட ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை.'' (ரோமர் 11:2) கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி வகுப்பார் தேர்ந்தெடுக்கப்படுங்காலத்தில் இஸ்ரயேலர் தேவனுடைய கிருபையிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால், அந்த வேலை நிறைவடையும்போது அவர்கள் மீண்டும் தேவ கிருபைக்குட்படுத்தப்படுவார்கள். (ரோமர் 11:28–33) தேவன் அவர்களை எப்படி மீண்டும் இஸ்ரயேல் தேசத்தில் நிலைநிறுத்துவார் என்றும், இனி அவர்கள் ஒருபோதும் அங்கிருந்து பிடுங்கப்படமாட்டார்கள் எனவும் தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களில் தெளிவாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ''அவர்களுக்கு நன்மையுண்டாக நான் என் கண்களை அவர்கள்மேல் வைத்து, அவர்களை இந்த தேசத்திற்கு திரும்பிவரப்பண்ணி, அவர்களைக் கட்டுவேன், அவர்களை இடிக்கமாட்டேன், அவர்களை நாட்டுவேன், அவர்களை பிடுங்கமாட்டேன். நான் கர்த்தரென்று அறியும் இருதயத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன்; அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள், நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன்; அவர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் என்னிடத்திற்கு திரும்புவார்களென்று இஸ்ரயேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.'' (எரே.24:5–7; 31:28; 32:40–42; 33:6–16) இவ்வாக்கியங்கள், அவர்கள் பாபிலோன் சீரியா போன்ற முந்தின

சிறையிருப்பிலிருந்து விடுதலையானதைக் குறிக்கிறதில்லை. ஏனெனில், மறுபடியும் இஸ்ரயேலர் தங்கள் தேசத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டார்களே.

மேலும், கர்த்தர் கூறும்போது, ''பிதாக்கள் திராட்சக் காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் பற்கள் கூசிப்போயின என்று அந்நாட்களில் சொல்லமாட்டார்கள். அவனவன் தன்தன் அக்கிரமத்தின் நிமித்தமே சாவான்.'' (எரே.31:29,30) இது இப்போது நடைபெறுகிற விஷயமே இல்லை. இப்போது ஒவ்வொருவனும் தன்தன் பாவத்தினிமித்தம் சாகாமல் ஆதாமின் பாவத்தினிமித்தமே சாகிறான். ''ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறார்கள்.'' அவன் பாவமாகிய திராட்சக்காய்களைத் தின்றான். நமது பிதாக்களும் அக்காய்களையே தொடர்ந்து தின்றார்கள். அதையும் தொடர்ந்து அவர்களுடைய பிள்ளைகளின்மேல் வியாதிகளையும் துன்பங்களையும் கொண்டுவந்ததுடன், இவ்விதமாய் மரணமாகிய தண்டனை வெகுசீக்கிரமாய் மனுஷர்பேரில் வந்துவிட்டது. ஆனால், ''ஒவ்வொரு மனுஷனும் தன்தன் பாவத்திற்காக மரிக்கும்'' நாள் ஆயிரவருட அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலின் நாளேயாகும்.

எதிர்காலத்தைக் குறித்ததான அநேக தீர்க்கதரிசனங்களும் வாக்குத்தத்தங்களும், இஸ்ரயேல் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தோன்றினாலும் அவர்கள் (இஸ்ரயேலர்) உலக ஜனங்கள் அனைவரையும் குறிக்கிற முன்னடையாளமான ஜனங்களாக இருப்பதால் வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களோடு செய்யப்பட்டதுடன், அவைகள் சில சமயங்களில் அவர்களுக்கே விசேஷமாய்ப் பொருந்தினாலும், பொதுவாக மற்றும் பெரிய அளவில் அவைகள் (வாக்குத்தத்தங்களும், தீர்க்கதரிசனங்களும்) முழு உலகத்தின் ஜனங்களுக்கே பொருந்தும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இஸ்ரயேலர் ஒரு தேசமாக முழு உலகத்தையும் குறிக்கும் முன்னடையாளமாக இருப்பதோடு, அவர்களுடைய ஆசாரிய முறைமைகள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிறுமந்தையாகிய இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாகிய தலையும் சரீரமுமான சபைக்கும், அவர்களுக்காக செய்யப்பட்ட பலிகளும் சுத்திகரிப்பின் முறைகளும், பாவநிவாரணமும், சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்திசெய்யும் ''மேன்மையான பலிகளுக்கும்,'' சுத்திகரிப்புகளுக்கும் மெய்யான பாவநிவாரணத்திற்கும் முன் அடையாளமாயிருந்தன.

அது மாத்திரமல்ல, மற்ற ஜாதிகளையும் பெயர்சொல்லி அழைத்து அவர்களுடைய திரும்பக் கொடுத்தலைப் பற்றியும் தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். சோதோமைப் பற்றிய உதாரணத்தை நாம் குறிப்பிடலாம். தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற சோதோமின் திரும்பக்கொடுத்தலை நாம் கண்டுபிடித்தோமானால் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாயினாலும் முன்னுரைக்கப்பட்ட மகிமையான உபதேசமாகிய திரும்பக்கொடுத்தலானது, எல்லா மனுஷஜாதிக்குமுரியது என்ற இந்த சத்தியத்தினால் நாம் திருப்தியடையலாம். பரிபூரணத்தையும், நித்திய ஜீவனையும் அடைய சோதோமியரும், இஸ்ரயேலர் மற்றும் நம்மைப்போல் ஏன் ஒரு வாய்ப்பைப் பெறக்கூடாது? சோதேமியர் நீதிமான்கள் அல்ல என்பது உண்மையே. இஸ்ரயேலர்களும், இப்போது சுவிசேஷத்தைக் கேட்கிற நாமும் கூட நீதிமான்கள் அல்ல. எல்லாருக்காகவும் மரித்த கிறிஸ்துவின் நீதியின் மூலம் நீதிமான்களாக்கப்படுதலையன்றி “நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை.” நம்முடைய கர்த்தருடைய சொந்த வார்த்தைகளின்படி சோதோமியருடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் தேவன் வானத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணி அவர்களை அழித்தாலும், தேவனுடைய பார்வையில் சோதோமியர் அதிக அறிவடைந்த யூதர்களைவிட, பெரிய பாவிகளாயிருக்கவில்லை என்று நமக்கு தெரிவிக்கிறது. (ஆதி.19:24; லூக்கா 17:29) கப்பர்நகூமைப்பற்றி யூதர்களிடம் கர்த்தர் கூறும்போது, “உன்னில் செய்யப்பட்ட பலத்த செய்கைகள் சோதோமிலே செய்யப்பட்டிருந்ததானால் அது இந்நாள் வரைக்கும் நிலைத்திருக்கும்” என்கிறாரே. (மத்.11:23)

இவ்விதமாக சோதோமியர் ஒரு முழுமையான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும், அம்மாதிரியான வாய்ப்பானது உறுதிபண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கர்த்தர் கூறும்போது, மத்.11:24–ல் “நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் உனக்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிலும் சோதோம் நாட்டிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்குமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று கூறுகிறார். நியாயத்தீர்ப்பு நாளைப்பற்றியும் அந்நாளில் நடைபெறப்போகும் வேலைகளைப்பற்றியும் பின்வரும் பக்கங்களில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஒரு உண்மை நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதாவது, அந்நாள்

கப்பர்நகூமிற்கு ஒரு இலகுவான காலமாயிருக்கும். ஆனால், சோதோமிற்கு அதைவிட இலகுவான நாளாயிருக்கும். ஏனெனில், இரு பட்டணங்களும் முழு அறிவையும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தின் மூலம் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றிராவிட்டாலும், கப்பர்நகூம் சோதோமைவிட அறிவை அடைந்து அதிக வெளிச்சத்திற்கு விரோதமாக பாவம் செய்தது.

இயேசுவின் இரத்தத்தினால் முத்திரிக்கப்பட்ட புது உடன்படிக்கையின் மூலம் கப்பர்நகூம் மற்றும் எல்லா இஸ்ரயேலரும் நினைவுகூறப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்களானால், “பூமியின் எல்லா வம்சங்களோடு”கூட சோதோமும் ஏன் ஆசீர்வாதமடையக்கூடாது? நிச்சயமாகவே அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். இயேசுவினுடைய நாளுக்கு அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக தேவன் அவர்களை வானத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணி அவர்கள் எல்லாரையும் அழித்திருக்கும்போதே, அவர்களுடைய திரும்பக்கொடுத்தலைப்பற்றி பேசியிருப்பது, அவர்கள் கல்லறையிலிருந்து எழுந்து வருகிறதைக் குறிக்குமென்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

எசேக்கியேல் 16:48–63இல் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தை ஆராய்வோம். இப்பகுதியை கவனமாக வாசித்தறியவும். தேவன் இங்கே இஸ்ரயேலரை அவர்களுடைய அண்டை நாடுகளான சமாரியாவோடும் சோதோமியரோடும் ஒப்புமைப்படுத்திப் பேசுகிறார். அதில் “நான் நல்லது என்று கண்டபடியினால் அவர்களை ஒழித்துவிட்டேன்” என்று கூறுகிறார். (வசனம் 50) சோதோமை அழித்து சோதோமைவிட அதிக குற்றம்செய்தவர்களை தண்டியாமல் விட்டுவிடுவதினால் பாரபட்சம்போல் தோன்றுகின்ற தேவனுடைய வழிகளைப்பற்றி இயேசுவாவது அல்லது தீர்க்கதரிசியாவது எந்த விளக்கங்களையும் தரவில்லை. அவருடைய மாபெரும் உன்னதமான சித்தம் ஏற்ற காலத்தில் வெளியரங்கமாகிறபோது அவைகளெல்லாம் தெளிவாகும். அப்படி செய்வது தேவன் “நல்லது என்று கண்டார்” என்று மாத்திரம் தீர்க்கதரிசி சொல்கிறார். அதிக பாவம் செய்த மற்றவர்களுக்கு நேரிடுவதைவிட நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே சோதோமியருக்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்குமென்று இயேசு சொல்கிறார். ஆனால், மரணமே எல்லா பரீட்சைகளையும் முடிவுக்கு

கொண்டுவந்து, அதற்குப் பிறகு சத்தியத்தை அறிகிற அறிவைப்பெறுவதற்கும் கீழ்ப்படிகிறதற்கும் ஒருவருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை என்ற எண்ணம் இருக்கும்போது இந்த ஜனங்களுக்கு அந்த ஒரே நாமத்தை அறியும் அறிவின் மூலம் இரட்சிப்படையத்தக்க ஒரு வாய்ப்பைத் தராமல் அவர்களை அழித்துப்போடுவதை நல்லது என்று ஏன் தேவன் கண்டார் என தாராளமாய்க் கேட்கலாம். ஆனால், அவர்களுக்கு ஏற்ற காலமாயிருக்கவில்லை என்பதே அக்கேள்விக்கான பதிலாகும். ஏற்ற காலத்திலே அவர்கள் அனைவரும் மரணத்திலிருந்து விழித்தெழுந்து சத்தியத்தை அறியும் அறிவுக்குள்ளாகி வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தின் மூலம் பூமியின் சகல ஜனங்களோடுகூட ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். அதன்பின்பு அவர்கள் நித்திய ஜீவனுக்காக பரீட்சிக்கப்படுவார்கள்.

அன்பான தேவன் அமலேக்கியரோடும் மற்ற ஜனங்களோடும் கொண்டிருந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, இஸ்ரயேலருக்கு அந்த ஜாதிகளை அழிக்க அனுமதி மாத்திரம் தராமல், அப்படி செய்வதற்கு கட்டளையே தந்தார். தேவன், “இப்போதும் நீ போய், அமலேக்கை மடங்கடித்து, அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் சங்கரித்து, அவன் மேல் இரக்கம் வைக்காமல் புருஷரையும், ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும், குழந்தைகளையும், மாடுகளையும், ஆடுகளையும், ஒட்டகங்களையும், கழுதைகளையும், கொன்றுபோடக்கடவாய்” என்று கட்டளையிட்டார். **(1** சாமுயேல் **15:3)** கவலையற்ற விதமாய் ஜீவனை இவ்வாறு அழிக்கும் செயலானது, தேவனுடைய சுபாவமாகிய அன்புக்கும், இயேசுவின் உபதேசத்தில், “உங்கள் சத்துருக்களையும் சிநேகியுங்கள் ” என்பதற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாததாய்த் தோன்றுகிறது. எதுவரைக்கும் அவ்வாறு தோன்றுமெனில், தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது நேர்த்தியானதென்றும், அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அம்சமும் ஏற்ற காலத்தில் நிறைவேறும் என்றும், அத்திட்டத்தினுள் மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு மனுஷருக்கும் அதில் பிரயோஜனமாக இடம் இருக்கிறதென்றும் அறிகிறவரை அவ்வாறு தோன்றும்.

தேவனுடைய நீதியான கோபத்திற்கும் மனந்திரும்பாத

பொல்லாதவர்களை கடைசியாக நிரந்தரமாகவும், முழுமையாகவும் அழிப்பதற்கு அவர் கொண்டிருக்கும் ஆலோசனைக்கும் சோதோமியரும் அமலேக்கியரும் மற்றவர்களும் உதாரணங்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்களென்பதை இப்போது நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அவர்களை முன்மாதிரியாக வைத்த செயலானது நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது பரீட்சையின் நாளில், மற்றவர்களுக்கு உபயோகமாயிருப்பது மட்டுமல்லாமல், அது அவர்களுக்கே உபயோகமாயிருக்கும். அமலேக்கியரும், சோதோமியரும், வியாதியினாலும், கொள்ளைநோயினாலும் மரித்ததுபோலவே மரிக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு இந்த இரண்டுவிதமான மரணமும் ஒன்றுதான். தீமையின் கேட்டை அறிந்துகொள்வதே அவர்கள் படிக்கவேண்டிய பாடமாயிருந்தது. சோதனைகாலத்தில் அவர்கள் இருக்கும்போது ஏற்ற காலத்தில் அவர்கள் நீதியைக் கற்றுக்கொண்டு நன்மைக்கும், தீமைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை உணர்ந்து, ஜீவனை அடையும்படியாக நன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

ஆனால், மேலே சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தை நாம் இன்னும் சற்று ஆராய்வோம். இஸ்ரயேலரை சோதோமியரோடும், சமாரியாவோடும் ஒப்பிட்டு இஸ்ரயேலரை அதிக பாவம் உள்ளவர்களென்று தீர்த்தப்பிறகு எசே. **16:48–54**இல் தேவன் கூறுவதைப் பார்க்கலாம். “நான் சோதோமும் அவள் குமாரத்திகளும் சிறையிருக்கிற அவர்களுடைய சிறையிருப்பையும், சமாரியாவும் அவள் குமாரத்திகளும் சிறையிருக்கிற சிறையிருப்பையும் திருப்பும்போது அவர்கள் நடுவிலே நீ சிறையிருக்கிற உன்னுடைய சிறையிருப்பையும் திருப்புவேன்.” இங்கு கூறப்பட்ட “சிறையிருப்பு” என்பது மரணமாகிய சிறையிருப்பைக் குறிக்கிறதே தவிர, வேறல்ல. ஏனெனில், வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவர்கள் அப்போது மரித்துவிட்டிருந்தார்கள். மரணத்திற்குள்ளாக அனைவரும் சிறைக்கைதிகளே. கல்லறைகளைத் திறந்து அதிலுள்ள சிறைக்கைதிகளை விடுதலையாக்க கிறிஸ்து வருகிறார். **(**ஏசா.**61:1;** சக. **9:11;** எசே. **16:55)**இல் “முந்தின சீருக்குத் திரும்புதல்” என்று இது அழைக்கப்படுகிறது, இது தான் திரும்பக் கொடுத்தல் எனப்படும்.

உன்னதமான வெளிச்சத்தின் கீழும் அறிவின்கீழும் கிறிஸ்துவின்

மூலமாக தேவனுடைய கிருபையினால், தங்களுடைய சொந்த பாவங்களும், பலவீனங்களும் மன்னிக்கப்படுகிறது என்று ஏற்றுக்கொள்ளுகிற சிலர், புது உடன்படிக்கையின் மூலம் அதே கிருபையானது மற்றவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதை அறிந்து உணராதவர்களாயிருக்கிறார்கள். என்றாலும் தேவனுடைய கிருபையினால், ஒவ்வொருவருக்காகவும் இயேசுகிறிஸ்து மரணத்தை ருசிபார்த்தார் என்கிற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்றும் தோன்றுகிறது. யூதர்களைப் போலவே சோதோமியரையும் அவர்களுடைய முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வருவேனென்று தேவன் தீர்க்கதரிசனத்தில் (எசே. 16:48–63) யூதர்களிடம் வஞ்சப் புகழ்ச்சியாக பேசியிருக்க வேண்டும் என்றும், அவர்களை முந்தின சீருக்கு கொண்டுவரும் எண்ணமோ நோக்கமோ அவருக்கு இல்லை என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால், இக்கருத்துக்கு பின்வரும் வசனங்கள் ஒத்துவருகின்றதா என பார்ப்போம். (எசே. 16:60–63) ‘‘ஆகிலும் உன் இளவயதில் உன்னோடே பண்ணின என் உடன்படிக்கையை நான் நினைத்து, நித்திய உடன்படிக்கையை உனக்கு ஏற்படுத்துவேன். அப்போது உன் தமக்கைகளையும் உன் தங்கைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகையில் உன் வழிகளை நினைத்து நாணுவாய் . . . உன்னோடே என் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவேன். அப்போது நான் கர்த்தர் என்று அறிவாய். நீ செய்த எல்லாவற்றையும் நான் மன்னித்தருளும்போது, நீ நினைத்து வெட்கி, உன் நாணத்தினால் உன் வாயை இனி திறக்கமாட்டாதிருப்பாய் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறார்.’’ சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய யெகோவாவினால் ஒரு வாக்குத்தத்தமானது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது தேவன் உண்மையுள்ளவரென்று நம்புகிறவர்கள் அனைவரும் அவ்வாக்குத்தத்தத்தின் நிச்சயத்தை உறுதியான விசுவாசத்தோடு ஏற்று மகிழலாம். குறிப்பாக புது உடன்படிக்கைக்குரிய இந்த ஆசீர்வாதங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனால் உறுதிபண்ணப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிந்தவர்கள் இவ்விதமான சந்தோஷமடைவர். இந்த உடன்டிக்கையானது, கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த தீர்க்கதரிசனத்தோடு பவுல் அப்போஸ்தலர் தனது

சாட்சியத்தை சேர்க்கிறார். ‘‘இந்த பிரகாரம் இஸ்ரயேலர் எல்லாரும் (உயிரோடிருப்பவர்களும் மரித்தவர்களும்) இரட்சிக்கப்படுவார்கள் (அறியாமையிலிருந்து சீர்படுத்தப்படுவார்கள்). மீட்கிறவர் சீயோனிலிருந்து வந்து அவபக்தியை யாக்கோபை விட்டு விலக்குவார் என்றும் நான் அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கும்போது, இதுவே நான் அவர்களுடனே செய்யும் உடன்படிக்கை என்றும் எழுதியிருக்கிறது . . . அவர்கள் முற்பிதாக்களினிமித்தம் அன்புகூரப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய கிருபை வரங்களும் அவர்களை அழைத்த அழைப்பும் மாறாதவைகளே.’’ (ரோமர் 11:26, 29)

தேவன் தம்முடைய கிருபையின் ஐசுவரியங்களை ‘‘ஏற்ற காலத்தில்’’ காண்பிக்கும்போது யூதரும், சோதோமியரும், சமாரியரும், மற்ற முழுமனுக்குலமும் வெட்கி, நாணமடைந்து, திகைத்துப் போவார்கள் என்பதைக் குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை. இன்னும், இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கும் அநேகர் தேவன் எவ்வளவாய் இவ்வுலகத்தில் அன்புகூருகிறார் என்பதையும், தங்களுடைய எண்ணங்களையும், யோசனைகளையும்விட தேவனுடையவைகள் எவ்வளவு பெரிதானவைகளாயிருக்கின்றது என்பதைக் காணும்போது இவர்களும்கூட ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களானது தெரிந்கொள்ளப்பட்ட சபைக்கு மாத்திரமே என கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் பொதுவாக நம்புகிறார்கள். ஆனால் நாம் நினைத்திருந்ததைவிட தேவனுடைய திட்டமானது விஸ்தாரமானது என நாம் காண்பதுடன் ‘‘மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களை’’ தேவன் சபைக்கு அருளியிருந்தபோதிலும், அவர் மீட்டுக்கொள்ள அன்புகூர்ந்த உலகத்திற்கும் அபரிமிதமான ஒதுக்கீடுகளை செய்கிறாரென்றும் இப்போது அறிகிறோம். அதுபோலவேதான் யூதர்களும், தேவனுடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களும் தங்களுக்கு மாத்திரம் உரியவைகளே என எண்ணம் கொண்டு இதேபோல தவறு செய்தார்கள். ஆனால், ஏற்ற காலம் வந்தபோது புறஜாதியாரும் கிருபை பெற்று (சபை வாய்ப்பு) தேவனுடைய இந்தப் பெரிதான கிருபையினால் மகிழ்ந்து களிகூறும் பெரிய மனதுள்ள இஸ்ரயேலில் மீதியானவர்களுடன் அதிகரிக்கப்பட்ட அந்த சிலாக்கியத்தில்

பங்கடைந்தார்கள். ஆனால், மற்றவர்களோ தவறான எண்ணத்தினாலும் மனுஷ பாரம்பரியங்களாலும் குருடாக்கப்பட்டு போனார்கள். ஆயிர வருஷ யுகத்தின் விடியற்கால வெளிச்சத்தையும் உலக முழுவதுக்குமான அதினுடைய கிருபை பொருந்திய நன்மைகளையும் இப்போது உணர்ந்து அறிகிற சபையானது அதிகதிகமாய் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சத்திற்கு விரோதமான கிரியை நடப்பிக்காதபடிக்கும் அதினுடைய மகிமையையும் ஆசீர்வாதங்களையும் நன்கு மதியாமல், மனக்கடினமடைந்து போகாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

பிற்காலத்திலே அநேக ஜனங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்காக இப்போது வெகுசிலரை மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ளும் தேவனுடைய மகிமையான திட்டமானது, கால்வினிசம் (Calvinism) ஆர்மீனியனிசம் (Armenianism) போன்ற சத்தியத்திற்கு எதிரான இரண்டு கோட்பாடுகளினால் காட்டப்படுகிற புரட்டுக்களிலிருந்து எவ்வளவு வித்தியாசமாயிருக்கிறது! கால்வினிசமானது வேத உபதேசங்களாகிய இலவசமான கிருபையை மறுப்பதுடன் மகிமை பொருந்திய உபதேசமாகிய தெரிந்தெடுத்தலை (Election) மிகவும் மோசமாகப் புரட்டுகிறது. ஆர்மீனியனிசக் கொள்கையானது, தெரிந்தெடுத்தல் உபதேசத்தை மறுப்பதுடன் தேவனுடைய இலவசமான கிருபையின் முழு ஆசீர்வாதத்தையும் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிடுகிறது.

கல்வீனியரின் கொள்கை: “தேவன் சர்வ ஞானமுள்ளவர், ஆதிமுதல் முடிவுவரை அவர் சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். அவருடைய நோக்கங்களெல்லாம் முற்றிலும் நிறைவேறித் தீருமானதால் சபையாகிய (The Church) சிலரைத்தவிர வேறு யாரையும் இரட்சிக்க வேண்டுமென்று அவர் ஒருக்காலும் கருதவில்லை. நித்திய காலமாய் இரட்சிக்கப்படும்படி இவர்களை (சபையை) மாத்திரம் தேவன் முன்குறித்து தெரிந்துகொண்டார். மற்ற அனைவரும் நித்தியக் காலமாய் வாதிக்கப்பட வேண்டுமென்று முன்குறித்து தெரிந்திருக்கிறார். ஏனெனில், “உலகதோற்றமுதல் தேவன் தம்முடைய கிரியைகளையெல்லாம் அறிந்திருக்கிறார்.”

இக்கொள்கையில் நல்ல அம்சங்களிருக்கிறது. அது தேவனுடைய சர்வ ஞானத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தேவனுடைய மகா

மேன்மையான குணநலன்களாகிய அன்பு மற்றும் நீதி போன்றவைகளைக் குறைத்துக் காண்பித்திருக்காவிட்டால், அது மகா தேவனைப் பற்றிய நமது எண்ணம்போலவே இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல 142 பில்லியன் ஜனங்கள், அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்னமே நித்திய வேதனைக்காக முன்குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் எனும்போது இதிலும் தேவனுடைய அன்பானது கேலிக்குரியதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் அன்பாவே இருப்பதினாலும், நீதியும் நியாயமும் அவருடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாயிருப்பதாலும், மேற்சொன்ன கொள்கையின்படி அவருடைய குணங்கள் இருக்காது.

ஆர்மீனியரின் கொள்கை: தேவன் அன்பு நிறைந்தவர், தேவன் மனுக்குலத்தை துன்புறுத்த இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டுவராமல், நன்மையடைய நினைத்தே கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் சாத்தான் ஆதிப்பெற்றோரை வஞ்சித்து ஜெயங்கொண்டதினால் பாவம் இவ்வுலகில் பிரவேசித்து, அப்பாவத்தினால் மரணம் உண்டாயிற்று. அதுமுதல் தேவன் தம்மால் இயன்றளவு மனிதனை அவனுடைய சத்துருவினிடமிருந்து விடுதலையாக்க முயன்றதுடன், அதற்காக தம்முடைய குமாரனையும்கூட தந்திருக்கிறார். மேலும், இப்போது 6000 வருடங்களுக்கு பின்பு மனுக்குலத்தின் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்களுக்கே சுவிசேஷம் எட்டியிருந்தபோதிலும் இன்னும் அதே 6000 வருடங்களுக்குள்ளாக, சபை தனது முயற்சியினாலும் ஈகையினாலும், அதற்குப்பின்பு உயிரோடிருக்கிறவர்களெல்லாரும் குறைந்தபட்சம் அவருடைய அன்பை அறிந்துகொள்ளவும், அவரை விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்பட ஒரு வாய்ப்பை அடையவும், சாத்தானால் நுழைக்கப்பட்ட தீமையினின்று விடுதலைபெறவும் வேண்டி, இதுவரை முயன்றிருக்கிறது என்பதே இவர்களது கொள்கையாகும்.

தேவன் தம்முடைய சிருஷ்டிகளின்மேல் முழுமையான அன்பும் கிருபையுமுள்ள நோக்கங்களையும் வைத்திருக்கிறார் என இக்கொள்கை விவரித்தாலும், தம்முடைய கிருபையுள்ள நோக்கங்களை நிறைவேற்ற போதிய சக்தியும், முன் அறிவும் இல்லாதவரென்று கூறுகிறது. அதாவது அவர் ஞானத்திலும் வல்லமையிலும் குறைந்தவர் என்று விவரிக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால், தேவன் தாம் புதிதாக உருவாக்கிய சிருஷ்டிகளுக்கு,

தம்முடைய நன்மையானவைகளை திட்டம் செய்து ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கும் வேலையில் சாத்தான் ஒரு பெரிய அடியால் தேவனுடைய திட்டங்களைப் கவிழ்த்துப்போட்டான். தேவன் தம்முடைய நீதியை நிலைநாட்ட 12,000 வருடங்கள் செலவழிக்குமளவுக்கு தேவனுடைய வல்லமையை குறைத்துவிட்டானென்றும், அக்காலம்வரை உயிரோடிருக்கும் ஜனங்கள் நன்மை அல்லது தீமையயை தெரிந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் எனவும் இக்கொள்கை காண்பிக்கிறது. ஆனால், கடந்த 6000 வருடங்களிலிருந்த 142 பில்லியன் மக்களும், அதற்கடுத்த 6000 வருடங்களில் வரப்போகும் அநேக ஜனங்களும் இக்கொள்கையின்படி பார்த்தால், தேவனுடைய அன்பு இருந்தபோதிலும் சாத்தான் அவருடைய திட்டங்களில் குறுக்கீடு செய்வதினாலும், அத்தனைப்பேரும் நித்தியமாய்க் கெட்டுப்போவார்கள். இவ்விதமாக தேவன் ஒரு மனிதனை மகிமையில் இரட்சிப்பாரானால், சாத்தான் ஆயிரக்கணக்கான பேரை நித்திய வேதனையடைய தயார் செய்திருப்பான்.

இக்கொள்கையில் மனிதனுடைய ஞானத்தையும் சாத்தானுடைய வல்லமையையும் உயர்த்தி, தேவனுடைய குணநலன்களை குறைத்தும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு மாறாக சங்கீதக்காரன் தேவனைப்பற்றிக் கூறும்போது, “அவர் சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்கும்” என்று கூறுகிறார். தேவன் எதிராளியாகிய சாத்தானால் ஆச்சரியப்படவுமில்லை, அவனால் மேற்கொள்ளப்படவுமில்லை. மேலும், தேவனுடைய திட்டங்களை சிறிதளவேனும் சாத்தான் குலைத்துப்போடவுமில்லை. தேவனே எப்பொழுதும் எந்த சூழ்நிலைக்கும் பூரண தலைவராகவும் சகலத்திலும் சகலமுமாயிப்பதுடன் சகலமும் அவருடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றவே நடந்தேறி வருகிறது எனவும் முடிவில் தெரியும்.

கால்வினியராலும், ஆர்மீனியராலும் போதிக்கப்படுகிறபடி தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் இலவசமான கிருபை என்கிற இரு உபதேசங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகவும் இல்லை, நியாயத்திற்கும் தேவனுடைய வசனத்திற்கும் ஏற்புடையதாகவும் இல்லை. எனினும் இந்த இரு மகிமையான வேத உபதேசங்களானது தேவனுடைய யுகங்களைப்பற்றிய திட்டங்களின்படி பார்த்தால் அவைகள்

ஒன்றுக்கொன்று பூரணமாக ஒத்துப்போவதுடன் மிகவும் அருமையானதுமாய் இருக்கிறது.

பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் மனிதனை இரட்சிக்க தேவன் கொண்டிருக்கும் மாபெரும் மகிமையான திட்டங்களானது எதிர்காலத்திற்குரியது என்றும், வெகுகாலத்திற்கு முன்பே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதும், எதிர்பார்க்கப்பட்டதுமான ஆசீர்வாதங்களின் நிறைவேறுதலுக்கு நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையே அவற்றின் முதற்படியாக வடிவமைக்கப்பட்டது என்றும் பார்க்கும்போது, அவருடைய முதலாம் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த யூதரைவிட நாம் அதிக வாஞ்சையோடு அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் காலத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாமா? தீமை, அநீதி, மரணம் ஆகியவைகளின் காலங்கள் கிறிஸ்து நடப்பிக்கப் போகும் ஆட்சி அதிகாரத்தினால் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்படுமென்றும், நீதியும் சத்தியமும், சமாதானமும் உலகமுழுவதும் இருக்குமென்றும் அறிந்து, அவருடைய அந்த நாளைக் காண யார் தான் மகிழ்ச்சியடையாமலிருப்பார்கள்? மேலும், “அவரோடுகூட பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடுகூட ஆளுகையும் செய்வோம்” என்கிற மேன்மையான வாக்குத்தத்ததினால் ஏவப்பட்டு, இப்போது கிறிஸ்துவோடுகூட பாடனுபவிக்கிற எவரும் அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் தங்களுடைய மீட்பும், அவரோடுகூட மகிமையடைதலும் சமீபமென்று அறிந்து எஜமானுடைய வருகைக்குரிய ஒவ்வொரு அடையாளங்களினால் தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி மகிழாமலிருப்பார்களா? நிச்சயமாகவே அவருடைய ஆசீர்வாதமான வருகை மற்றும் அவரது அன்பின் ஆவிக்காகவும் காத்திருப்பவர்கள் அனைவரும், அவருடைய வருகையின் ஒவ்வொரு அடையாளங்களையும் காணும்போது, “எல்லா ஜனத்திற்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை” உண்டாக்கும் நாளை வரவேற்பார்கள்.

* * * *